

آخرین بخشنامه‌های رسیده

بخشنامه‌های واصله در ارتباط با موضوعات ذیل می‌باشد:

- ۱- ضوابط اجرایی بودجه جاری سال ۱۳۸۲ شرکت‌های تابعه شرکت مدیریت تولید، انتقال و توزیع برق ایران (توانیر)
- ۲- آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۲) اصلاحی قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت
- ۳- آیین‌نامه نحوه تهیه قراردادهای ناهمساز خدمات مشاوره‌ای
- ۴- آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت
- ۵- مقررات ناظر بر ماده ۱۳۸ اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم و تبصره یک آن
- ۶- آیین‌نامه طبقه‌بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاران
- ۷- آیین‌نامه تنظیم برخی از مقررات
- ۸- آیین‌نامه ارجاع کار به پیمانکاران
- ۹- قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران
- ۱۰- آیین‌نامه اجرایی بند «د» تبصره ۱۹ قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور
- ۱۱- آیین‌نامه اجرایی قیمت‌گذاری سهام دولت در شرکت‌ها

دقت مورد توجه قرار گیرد. همزمان لازم است مدیران عامل به دلیل محدودیت‌های جدی منابع مالی صنعت برق به مواردی که علی‌رغم محدود بودن میزان صرفه‌جویی مالی، از بعد فرهنگی و ارائه تصویری قابل قبول از عملکرد مدیریت صنعت برق در جامعه حائز اهمیت هستند از جمله خرید و مصرف ملزومات و مواد مصرفی اداری، استفاده از خودروها و امکانات اداری، نحوه برگزاری گردهمایی‌ها و همایش‌ها، چگونگی انتشار گزارشات (استفاده غیرضرور از کاغذهای روغنی و کلاسه) دقت لازم را به عمل آورند و مراقبت نمایند از هرگونه اقدامات زائد و مسرفانه جلوگیری شود.

۲- مدیران و کارکنانی که با حفظ کیفیت در اجرای برنامه، با اقدامات خود موجب صرفه‌جویی بارز در سال ۱۳۸۲ می‌شوند، با ارائه گزارش از جانب شرکت و پس از بررسی و تایید توسط معاونت منابع انسانی و بهبود بهره‌وری شرکت توانیر، به نحو مقتضی تشویق خواهند شد.

۳- ادامه فعالیت کارکنان قراردادی که از محل بودجه جاری در سال ۱۳۸۱ حقوق دریافت نموده‌اند در سال جاری (در صورت نیاز به خدمات آنان) مجاز می‌باشد.

۴- انعقاد قرارداد برای انجام کار مشخص در مدت معین و مبلغ مشخص در خصوص فعالیت‌های شرکت که در تشکیلات سازمانی برای انجام آن پست سازمانی پیش‌بینی نشده، از بودجه جاری شرکت مجاز می‌باشد.

۱- ضوابط اجرایی بودجه جاری سال ۱۳۸۲ شرکت‌های تابعه شرکت مدیریت تولید، انتقال و توزیع برق ایران (توانیر)

در اجرای مفاد بند ۳۰ ضوابط اجرایی بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۲/۲/۷ هیئت وزیران، ضوابط اجرایی بودجه جاری سال ۱۳۸۲ شرکت‌های تابعه شرکت مدیریت تولید، انتقال و توزیع نیروی برق ایران (توانیر) که در این ضوابط منبسط برای اختصار شرکت نامیده می‌شوند، به شرح زیر برای اجرا ابلاغ می‌گردد:

مقدمه: بنا بر تصریح ذیل بند ب ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۲، وصول درآمدها و پرداخت هزینه‌های شرکت به استثنای هزینه‌های سرمایه‌ای که منابع آن از محل منابع عمومی تامین می‌شود و مشمول مقررات عمومی مالی و معاملاتی دولت می‌باشد، برطبق اساسنامه و سایر قوانین و مقررات ناظر بر شرکت مجاز خواهد بود، لذا انتظار می‌رود هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت از حداکثر اختیارات قانونی خود برای پیشبرد اهداف تعیین شده استفاده نمایند.

۱- برنامه‌ریزی و اقدام موثر در جهت کاهش تلفات، ضایعات و اعمال مدیریت مصرف به عنوان مصادیق اقداماتی که صرفه‌جویی عمده مالی را به دنبال دارد، از وظایف اصلی مدیریت شرکت محسوب و انتظار می‌رود به

۵- اجازه داده می‌شود با رعایت دستورالعمل‌های مربوطه و مشروط بر اینکه در اداره مهد کودک از کارکنان شرکت استفاده نشده باشد، فرزندان کارکنان از مزایای مهد کودک استفاده نمایند.

۶- پرداخت یارانه غذای کارکنانی که ساعت کار آنها حداقل تا ساعت ۱۶ است و همچنین در مورد کارکنانی که وضع کار آنها ایجاب می‌کند شب یا ایام تعطیل را در محل کار خدمت نمایند، به صورت نقدی یا از طریق انعقاد قرارداد به ازاء هر نفر روزانه معادل پرداختی سال قبل به علاوه یک هزار ریال، مجاز می‌باشد.

۷- پرداخت اضافه کار به کارکنان در قبال انجام کار اضافی حداکثر تا ۱۲۰ ساعت در ماه برای هر نفر و حداکثر در سقف متوسط سرانه عملکرد سال ۱۳۸۱ شرکت مجاز می‌باشد. مجوزهای سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ برای پرداخت اضافه کار که حسب ضرورت بیش از یکصد و بیست ساعت تعیین شده است، در سال جاری نیز معتبر و قابل اجرا می‌باشد.

۸- پرداخت کمک‌های غیرنقدی به کارکنان (شامل پرداخت‌های از محل خارج از شمول قانون محاسبات عمومی)، حداکثر تا سقف ۱۶۵۰۰۰۰ ریال در سال برای هر نفر مجاز می‌باشد.

۹- پرداخت هزینه‌های ورزشی کارکنان در چارچوب آیین‌نامه ذی‌ربط مجاز می‌باشد.

۱۰- ارائه تسهیلات برای ایاب و ذهاب کارکنان به صورت نقدی یا از طریق انعقاد قرارداد اخذ خدمات، حداکثر در حد عملکرد سال ۱۳۸۱ به علاوه ده درصد مجاز می‌باشد.

۱۱- صد درصد (۱۰۰٪) پاداش پایان خدمت آن دسته از کارکنانی که در سال ۱۳۸۲ به افتخار بازنشستگی نائل می‌شوند قابل پرداخت می‌باشد.

۱۲- عیدی پایان سال کارمندان به ازای هر نفر شغال و بازنشسته مبلغ ۱۰۰۰۰۰۰ ریال و عیدی کارگران مطابق با مصوبه شورایی قابل پرداخت می‌باشد.

۱۳- خرید هر نوع خودرو سواری (کمک‌دار و بدون کمک) از محل منابع داخلی با رعایت اولویت واگذاری امور خدماتی به بخش غیردولتی صرفاً برای جایگزینی و یا امور عملیاتی و پس از اخذ مجوز از رییس مجمع عمومی شرکت مجاز می‌باشد. به منظور انجام امور اداری، حتی‌الامکان از طریق انعقاد قرارداد خرید خدمات با بخش خصوصی اقدام گردد.

۱۴- در صورت تلاش و موفقیت در تامین منابع جدید از قبیل اخذ وام و یا فروش دارایی‌های ثابت، مراتب در بودجه اصلاحی شرکت برای اجرای طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و یا بهینه و بازسازی تاسیسات پیش‌بینی خواهد شد.

یادآوری:

۱- در استفاده از مجوزهای موضوع این ضوابط رعایت قوانین و مقررات ذی‌ربط و سقف بودجه مصوب الزامی است. در این راستا شرکت موظف است ضمن صرفه‌جویی در دو درصد (۲٪) از هزینه‌های عملیاتی جاری (با توجه به

بند «ر» تبصره ۵ قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور)، بر مبنای ۹۸ درصد از بودجه مصوب عملیات جاری برنامه‌ریزی و اقدام نماید.

۲- تصویب تشکیلات تفصیلی شرکت در چارچوب تشکیلات کلان و سقف پستهای مورد نیاز (مصوب مجمع عمومی) از اختیارات هیئت مدیره می‌باشد. ۳- برای استخدام و تغییر وضعیت استخدامی رعایت آیین‌نامه نیازسنجی و تامین نیروی انسانی مصوب وزارت نیرو، برای سفرهای خارجی رعایت مفاد آیین‌نامه مسافرت‌های خارجی کارکنان وزارت نیرو موضوع ابلاغیه شماره ۱۰/۱۰/۶۹۱۸۸/۱۱/۴ مورخ ۱۳۷۹/۱۱/۴ و در زمینه انتشار نشریات رعایت دستورالعمل صادره در مورد انتشار نشریات و خبرنگار، کماکان ضروری است.

۴- رعایت مفاد بند «د» تبصره (۱۹) قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور و آیین‌نامه اجرایی موضوع مصوبه شماره ۱۰/۱۰/۲۸۳۴۲/۱۱/۱۶ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۶ هیئت محترم وزیران در خصوص خرید کالاهای مصرفی (با دوام) از تولیدات داخلی کشور تاکید می‌گردد.

۵- به منظور فراهم شدن امکان رقابت سالم بین شرکتهای بخش خصوصی با هم و با شرکت‌های زیر مجموعه شرکت‌های مادر تخصصی وزارت نیرو، ارجاع کلیه کارهایی که انجام رقابتی آنها امکانپذیر است از طریق مناقصه و مزایده عمومی، به عنوان سیاست عمومی وزارت نیرو مورد تاکید می‌باشد.

۶- دریافت هرگونه وجهی از مردم در قبال ارائه کالا و خدمات صرفاً در چارچوب قوانین، مقررات و تعرفه‌های مصوب مجاز می‌باشد. اخذ هرگونه کالا یا خدمات به‌ازاء مطالبات و صورتحسابهای صادره ممنوع می‌باشد و کلیه وجوه دریافتی می‌بایستی به حسابهای تعیین شده از سوی شرکت (تمرکز خزانه) واریز گردد.

۷- نگهداری و بهره‌برداری از تاسیسات رفاهی و فرهنگی - ورزشی در قالب قراردادهای معین و ضوابط و مقررات مربوطه باید به بخش خصوصی واگذار و متقابلاً از محل درآمدهای حاصل، هزینه‌های توسعه، تعمیرات و نگهداری و بهره‌برداری این مراکز و خدمات مورد نیاز تامین گردد.

ممنوعیت‌های قبلی که به قوت خود باقی است:

(۱) به کارگیری نیروی انسانی از محل اعتبارات طرح‌های عمرانی، مطالعاتی و پژوهشی برای فعالیت‌های جاری.

(۲) انعقاد قرارداد با اشخاص حقیقی و حقوقی برای به کارگیری نیروی انسانی و یا استفاده از شرکتهای خدماتی، برای انجام آن دسته از فعالیت‌هایی که از تشکیلات سازمانی حذف نشده باشد.

(۳) اشتغال به کار افراد بازنشسته، جز با تصویب هیئت‌وزیران به استثنای ایثارگران تا قبل از سی سال خدمت و اعضاء هیئت علمی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی.

(۴) پرداخت هرگونه وجه بابت حقوق و مزایا، حق جذب، اضافه‌کار، ماموریت و ... به افرادی که خارج از شرکت و برای سایر شرکت‌ها و دستگاهها انجام وظیفه می‌کنند و یا افرادی که به خارج از شرکت

مامور به خدمت بوده و یا در مرخصی بدون حقوق و یا غایب و یا به هر نحو خارج از تشکیلات مصوب قرار دارند.

۵) تاسیس شرکت‌های جدید و مشارکت و سرمایه‌گذاری جدید در سایر شرکت‌ها و فعال نمودن شرکتهایی که قبلاً ثبت شده، لیکن فعالیت نداشته‌اند.

۶) چاپ و خرید هر نوع تقویم و سررسید، کارت تبریک و آگهی تبریک و تسلیت و ۰۰۰ به طور کلی (حتی در صورت پیش‌بینی در بودجه شرکت و از محل خارج از شمول قانون محاسبات عمومی) و تحت هر عنوان.

۷) خرید، ایجاد، احداث، توسعه و یا اجاره هرگونه ساختمان و تاسیسات جدید رفاهی و فرهنگی - ورزشی و یا کمک به تیم‌های ورزشی و موارد مشابه به استثنای اقداماتی که براساس آیین‌نامه اجرایی بند چ تبصره ۷ قانون بودجه سالجاری صورت می‌گیرد.

این مصوبه از ابتدای سال ۱۳۸۲ لازم الاجرا می‌باشد. هیئت مدیره موظف است در پایان سال مالی چگونگی رعایت مفاد این مصوبه را در شرکت به معاونت هماهنگی و نظارت مالی اعلام نماید.

شهرداری‌ها، حسب مورد مجازند درصدی از وجوهی را که به هر عنوان برای بازنشستگی یا پس‌انداز دریافت و یا در حساب‌های مربوط وارد و ثبت می‌نمایند، با تصویب بالاترین مرجع صندوق مربوط و پس از هماهنگی با بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به اوراق مشارکت منتشره از سوی دولت تبدیل کنند. همچنین کلیه شرکت‌های تعاونی و بخش خصوصی مجازند ۵۰٪ (پنجاه درصد) از سپرده‌ها و ذخایر قانونی خود را به اوراق مزبور تبدیل نمایند.

تبصره - وجوه موضوع قانون تشکیل حساب پس‌انداز کارکنان دولت - مصوب ۱۳۷۶ - از شمول حکم این ماده مستثنی می‌باشد.

۳ - تصویب نامنامه شماره ۴۰۶۷۶/ت/۲۴۶۹۸ مورخ ۱۳۸۱/۱۱/۲۱ هیأت وزیران پیرامون آیین‌نامه نحوه تهیه قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۱۱/۱۶ بنا به پیشنهاد شماره ۱۰۵/۸۸۰۲-۵۴/۶۴۰۳ مورخ ۱۳۷۹/۱۲/۲ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به استناد ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه - مصوب ۱۳۵۱ - آیین‌نامه نحوه تهیه قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای را به شرح زیر تصویب نمود:

«آیین‌نامه نحوه تهیه قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای»

ماده ۱- تعاریف: اصطلاحات و واژه‌های زیر دارای تعاریف مربوط هستند:

الف - سازمان: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

ب - رئیس دستگاه اجرایی: شخص حقیقی است که صفحه اول موافقت‌نامه طرح را به نمایندگی دستگاه اجرایی، با سازمان، امضا می‌کند.

ج - واحد خدمات مشاوره‌ای: شخصیتی است حقوقی که برای انجام مطالعه، طراحی و نظارت توسط دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان، تشخیص صلاحیت شده است.

د - متن مصوب: موافقت‌نامه و شرایط عمومی قراردادهای خدمات مشاوره‌ای که از طرف سازمان ابلاغ شده و یا خواهد شد.

ه - شرح خدمات مصوب: شرح خدمات مشاوره‌ای است که برای رشته یا کار مورد نظر، از طرف سازمان ابلاغ شده و یا خواهد شد.

و - حق الزحمه مصوب: حق الزحمه خدمات مشاوره‌ای است که برای رشته‌های مختلف از طرف سازمان ابلاغ شده و یا خواهد شد.

ز - قرارداد همسان خدمات مشاوره‌ای: قراردادی است که متن شرح خدمات و حق الزحمه مصوب داشته باشد.

۱ / -
( ) ۱ /

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۵/۱۶ بنا به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور (موضوع نامه ۹۸۶/ه مورخ ۱۳۸۱/۳/۲۶ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران) و به استناد ماده (۱۲) اصلاحی قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت - مصوب ۱۳۷۹ - آیین‌نامه اجرایی ماده یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۲) اصلاحی قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت - مصوب ۱۳۷۹ -

کلیه صندوق‌های بازنشستگی و عناوین مشابه از جمله صندوق بازنشستگی مشمولین قانون استخدام نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران و سازمان تامین اجتماعی و کلیه وزارتخانه‌ها، موسسات دولتی و شرکت‌های دولتی و وابسته به دولت از جمله شرکت‌ها و موسساتی که شمول قوانین و مقررات عمومی در مورد آنها مستلزم ذکر نام است و شهرداری‌ها و موسسات وابسته به

ح - قرارداد ناهمسان خدمات مشاوره‌ای: قراردادی است که متن یا شرح خدمات یا حق الزحمه مصوب برای موضوع مورد نظر نداشته باشد، یا هر یک از مدارک مصوب یاد شده در آنها قابل استفاده نباشد.

ط - هیأت قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای: هیأتی است مرکب از نماینده دستگاه اجرایی مربوط و نمایندگان دفتر بخشی و دفتر امور فنی و تدوین معیارهای سازمان.

ی - کمیسیون قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای دستگاه اجرایی: کمیسویی است مرکب از سه نفر به انتخاب رئیس دستگاه اجرایی که عهده‌دار بررسی و تصویب قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای دستگاه مربوط، به استناد مفاد بند (ب) ماده (۳) این آیین‌نامه، می‌باشد.

ماده ۲- انتخاب واحد خدمات مشاوره، توسط دستگاه اجرایی، باید با رعایت کامل ضوابط و دستورالعمل‌های ارجاع کار به واحدهای خدمات مشاوره، ابلاغی از طرف دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان صورت گیرد.

ماده ۳- برای تنظیم و انعقاد قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای (موضوع بند (ح) ماده (۱) این آیین‌نامه) به شرح زیر عمل می‌گردد:

الف - برای خدمات مطالعه و طراحی کارهایی که برآورد حق الزحمه آنها بیش از پانصد میلیون ریال است، دستگاه اجرایی با توجه به ماده (۲) این آیین‌نامه، حداقل سه واحد خدمات مشاوره را انتخاب می‌کند.

تبصره - چنانچه با تشخیص دستگاه اجرایی و دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان، سه واحد خدمات مشاوره واجد شرایط برای انجام خدمات کار مورد نظر وجود نداشته باشد، تعداد و اسامی واحدها، با نظر مشترک دستگاه اجرایی و دفتر مذکور مشخص می‌شود.

۱- دستگاه اجرایی با ارسال موضوع کار، محدوده کار، مدت انجام و سایر شرایطی که اطلاع واحدهای خدمات مشاوره از آنها لازم است، شرح خدمات مورد نظر آنان را استعلام می‌نماید.

۲- شرح خدمات پیشنهادی واحدهای خدمات مشاوره، توسط دستگاه اجرایی مورد بررسی قرار گرفته و مناسب‌ترین آنها انتخاب می‌گردد.

۳- دستگاه اجرایی، شرح خدمات منتخب را برای تایید به دفتر بخشی مرتبط در سازمان ارسال می‌دارد. شرح خدمات تایید شده توسط دفتر بخشی، برای پیشنهاد حق الزحمه در اختیار واحد خدمات مشاور مربوط قرار می‌گیرد.

تبصره - چنانچه از شرح خدمات ابلاغی سازمان برای انجام خدمات موضوع قرارداد ناهمسان استفاده شود واحد خدمات مشاور براساس مناسب‌ترین حق الزحمه پیشنهادی از طرف دستگاه اجرایی انتخاب می‌گردد.

۴- واحد خدمات مشاوره باید حق الزحمه پیشنهادی خود را با توجه به متن قرارداد و براساس بندهای شرح خدمات کار مربوط، برحسب نفر / ماه به تفکیک قسمت‌ها و مراحل مختلف، به صورت مقطوع، همراه با نمودار سازمانی و برنامه زمانی انجام خدمات منضم به جدول توزیع نیروی انسانی (جدول پیوست)، به دستگاه اجرایی تسلیم نماید.

تبصره - چنانچه در موارد ویژه، هزینه‌هایی علاوه بر حق الزحمه خدمات کارشناسی (با احتساب هزینه‌های بالاسری) برای انجام خدمات مورد نظر لازم باشد، باید به تفکیک در محاسبات حق الزحمه منظور گردد.

۵- دستگاه اجرایی، حق الزحمه پیشنهادی واحد خدمات مشاوره مربوط را پس از بررسی و تایید، در قالب جدول پیوست تنظیم نموده و پس از مهر دستگاه و امضای مجری طرح، همراه با مدارک زیر برای رسیدگی و تصویب هیأت قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای به دفتر امور فنی و تدوین معیارهای سازمان ارسال می‌کند:

الف - نامه معرفی واحدهای خدمات مشاوره ذی صلاح توسط دفتر امور مشاوران و پیمانکاران،

ب - متن و شرح خدمات مورد تایید برای کار موضوع قرارداد.

تبصره ۱- وظایف دبیرخانه هیأت قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای به عهده دفتر امور فنی و تدوین معیارها می‌باشد.

تبصره ۲- حضور مهندس مشاور طرح به تشخیص دستگاه اجرایی در جلسه هیأت قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای بلامانع است.

تبصره ۳- در هر دستگاه اجرایی فقط یک کمیسیون قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره‌ای تشکیل می‌شود.

۶- تصمیم‌های هیأت پس از ابلاغ دفتر امور فنی و تدوین معیارهای سازمان برای تنظیم و عقد قرارداد نافذ خواهد بود.

ب - برای خدمات مطالعه و طراحی کارهایی که برآورد حق الزحمه آنها پانصد میلیون ریال و کمتر است، دستگاه اجرایی، با توجه به ماده (۲) این آیین نامه، واحد خدمات مشاوره مورد نظر را انتخاب می کند.

۱- پیشنهاد حق الزحمه توسط واحد خدمات مشاوره منتخب، برای کار موضوع قرارداد، با توجه به متن و شرح خدمات قرارداد مورد تایید دستگاه اجرایی، برحسب نفر / ماه، نظیر بند (۴) ماده (۳)، به دستگاه اجرایی تسلیم می شود.

۲- متن، شرح خدمات و حق الزحمه کار موضوع قرارداد توسط کمیسیون قراردادهای ناهمسان دستگاه اجرایی بررسی، تصویب و از سوی دستگاه اجرایی به واحد خدمات مشاوره منتخب برای تنظیم و عقد قرارداد ابلاغ می گردد.

۳- دستگاه اجرایی موظف است نسخه ای از صورت جلسه تصویبی کمیسیون را همراه با شرح خدمات و نحوه محاسبه حق الزحمه، به تفکیک قسمت ها و مراحل، به دفتر امور فنی و تدوین معیارهای سازمان ارسال نماید.

۴- در این نوع قراردادهای، ابلاغ خدمات اضافی به استناد مفاد قرارداد، تا حدی مجاز است که هیچگاه مبلغ حق الزحمه از یک و بیست و پنج صدم (۱/۲۵) برابر حق الزحمه قرارداد و حداکثر از ششصد و بیست و پنج میلیون ریال فراتر نرود.

۵- در وزارتخانه ها و سازمان های با بیش از یک دستگاه اجرایی، مسئولیت هماهنگی در نحوه بررسی قراردادهای، تعیین حق الزحمه و مبانی آن با وزیر یا رئیس سازمان مربوط است.

۶- سقف مبلغ حق الزحمه موضوع بندهای (الف) و (ب) ماده (۳) و همچنین ابلاغ خدمات اضافی موضوع جزء (۴) ماده (۳) هر دو سال یکبار به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و تصویب هیئت وزیران بهنگام خواهد شد.

ج - بررسی و تصویب قراردادهای ناهمسان نظارت، اعم از نظارت عوامل دفتر مرکزی (عالیه) یا نظارت عوامل کارگاهی واحدهای خدمات مشاوره نیز قبل از انعقاد یا ارجاع خدمات نظارت، توسط هیئت یا کمیسیون قراردادهای ناهمسان خدمات مشاوره ای حسب مورد انجام خواهد شد.

ماده ۴ - حق الزحمه کارشناسان حقیقی، نیز مطابق ماده (۳) این آیین نامه تعیین می شود.

ماده ۵ - حق الزحمه این نوع قراردادها مشمول تبدیل نخواهد شد، واحدهای خدمات مشاوره باید افزایش هزینه ها در مدت انجام خدمات را در حق الزحمه پیشنهادی خود منظور کنند.

۴- تصویب نامه شماره ۳۴/۶۳۰/ت/۲۸۱۷۸ هـ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۱۱ هیأت وزیران در خصوص اصلاحیه آیین نامه اجرایی ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۷ با توجه به نظر رییس مجلس شورای اسلامی، موضوع نامه شماره ۴۵۴۳ هـ/ب مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۱۶ تصویب نمود:

آیین نامه اجرایی ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت، موضوع تصویب نامه شماره ۱۸۴۷۱/ت/۲۶۶۸۹ هـ مورخ ۱۳۸۱/۴/۲۴ به شرح زیر اصلاح می شود:

در ماده (۵) عبارت «و با رعایت قانون نحوه هزینه کردن اعتباراتی که به موجب قانون از شمول قانون محاسبات عمومی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی هستند» بعد از عبارت «و سایر مصوبات هیئت وزیران» اضافه گردد.

۵- دستورالعمل شماره ۷۰۴۱/۷۱۱۹۷/ت مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۱۴ سازمان امور مالیاتی کشور پیرامون مقررات ناظر بر ماده ۱۳۸ اصلاحیه قانون مالیاتهای مستقیم و تبصره یک آن

نظر به اینکه به موجب اصلاحیه قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ تغییراتی در مقررات ناظر بر ماده ۱۳۸ و تبصره یک آن به عمل آمده است، لذا به منظور اتخاذ رویه واحد و ایجاد امکان استفاده از تسهیلات مقرر در ماده مذکور دستورالعمل اجرایی، به شرح زیر ابلاغ می گردد:

۱- براساس مفاد ماده ۱۳۸ اصلاحی، منحصراً شرکتهای تعاونی و خصوصی مشمول مزایای مقرر در ماده مزبور می باشند.

۲- آن قسمت از سود ابرازی شرکتهای تعاونی و خصوصی که برای توسعه و بازسازی و نوسازی یا تکمیل واحدهای موجود صنعتی و معدنی یا ایجاد واحدهای جدید صنعتی و یا معدنی مصرف گردد، با رعایت شرایط ذیل می توانند از معافیت مالیاتی موضوع ماده ۱۳۸ اصلاحی بهره مند گردند:

۱-۲- قبل از شروع به اجرای طرح، گزارش توجیهی فنی، اقتصادی و مالی ذیربط به طرح توسعه و بازسازی و نوسازی یا تکمیل واحدهای موجود صنعتی و معدنی یا ایجاد واحدهای صنعتی یا معدنی جدید را «در قالب طرح سرمایه گذاری معین» به وزارتخانه ذیربط تسلیم و مجوز لازم را تحصیل کرده باشد.

۲-۲- برنامه زمانبندی اجرای طرح سرمایه‌گذاری و همچنین شروع و خاتمه طرح در گزارش مزبور مشخص شده باشد.

۲-۳- هزینه‌های «طرح سرمایه‌گذاری» باید در گزارش توجیهی مذکور به تفکیک تعیین شده باشد.

۲-۴- انجام هزینه‌های هر طرح باید در حسابهای جداگانه ثبت گردد و قابل تطبیق با اقلام هزینه مندرج در گزارش توجیهی طرح سرمایه‌گذاری مربوط باشد.

۲-۵- چنانچه طی دوره اجرای طرح، هزینه‌های مربوط به هر سرفصل بیشتر از اقلام مندرج در گزارش توجیهی طرح، هزینه شده باشد در صورتی که پس از رسیدگی، هزینه‌های انجام شده مورد تایید قرار گیرد و در مجموع کل مبلغ سرمایه‌گذاری تغییری حاصل نگردد موجب محرومیت از معافیت نخواهد شد.

۲-۶- گزارش توجیهی و مستندات و مدارک مربوط به طرح سرمایه‌گذاری همراه با اظهارنامه مالیاتی اولین سال اجرای طرح به اداره امور مالیاتی ذیربط تسلیم گردد.

۲-۷- شرکت برای هر طرح سرمایه‌گذاری، حداکثر تا چهار سال می‌تواند از معافیت مزبور استفاده نماید. معافیت از سود ابرازی برای اولین سال مالی شروع طرح و سه سال بعد از آن قابل اعمال خواهد بود.

۲-۸- طرح حداکثر ظرف مدت یکسال پس از مهلت تعیین شده در گزارش توجیهی طرح سرمایه‌گذاری به بهره‌برداری برسد.

۳- در صورتی که هزینه‌های انجام شده بابت طرح یا طرحهای سرمایه‌گذاری در یکسال مالی مازاد بر سود ابرازی همان سال باشد معافیت مالیاتی مازاد مذکور در سنوات بعدی قابل استفاده خواهد بود و در هر حال جمع مدت استفاده از معافیت بیش از چهار سال با احتساب اولین سال مالی شروع اجرای طرح نخواهد بود.

۴- نظر به اینکه سود ابرازی، با تسلیم اظهارنامه، یا ترازنامه و حساب سود و زیان در مهلت مقرر قانونی برای اداره امور مالیاتی محرز می‌شود، بنابراین عدم تسلیم اظهارنامه یا ترازنامه و حساب سود و زیان در فرجه قانونی، موجب محرومیت از معافیت مالیاتی مقرر، برای همان سال عملکرد خواهد بود.

۵- چنانچه مودی اظهارنامه یا ترازنامه و حساب سود و زیان مربوط را در مهلت مقرر قانونی تسلیم کرده و سود ابراز نموده باشد لیکن به دلایل دیگری درآمد مشمول مالیات وی از طریق علی‌الراس تشخیص گردد، به شرط داشتن سایر شرایط از معافیت مالیاتی مقرر بهره‌مند خواهد شد.

۶- راجع به مقررات تبصره ۱ ماده ۱۳۸ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم نیز در صورت بروز هر یک از موارد مندرج در این تبصره، علاوه بر وصول معادل مبلغ معافیت‌های مالیاتی منظور شده، متن ماده اخیرالذکر از تاریخ سررسید پرداخت آن مالیاتها، جریمه مقرر در ماده ۱۹۰ قانون مالیاتهای مستقیم به میزان ۲/۵ درصد به ازاء هر ماه وصول خواهد شد.

۷- رسیدگی به هزینه‌های اجرایی طرح یا طرحهای سرمایه‌گذاری و احراز آن در قالب طرح سرمایه‌گذاری معین، ارائه شده از طرف مودی مالیاتی بعهده ادارات امور مالیاتی و حسابداران رسمی حسب مورد خواهد بود.

۸- چنانچه شرکت، اجازه توسعه یا تکمیل واحدهای صنعتی و معدنی موجود یا ایجاد واحدهای صنعتی و معدنی جدید را قبل از سال ۱۳۸۱ از وزارتخانه ذیربط اخذ نموده و از سود ابرازی حاصل از فعالیت‌های صنعتی و معدنی عملکرد سال ۱۳۸۰ و سالهای قبل از آن برای طرح مزبور اقدام به اندوخته کرده باشد، موضوع تابع مقررات ماده ۱۳۸ و تبصره یک و دو قانون قبل از اصلاحیه اخیر بوده که در صورت دارا بودن سایر شرایط مشمول معافیت مالیاتی ماده مزبور خواهد بود.

۹- جهت روشن شدن بیشتر موضوع و به عنوان مثال مالیات متعلق به سود ابرازی شرکت با اعمال معافیت مقرر در ماده قانونی اصلاحی یاد شده در فرض‌های مختلف به شرح زیر محاسبه می‌شود:

شرکتی طرح سرمایه‌گذاری خود را جهت سنوات ۸۴-۱۳۸۱ به وزارت صنایع و معادن ارائه و در سال ۱۳۸۱ مجوز مربوط را اخذ نموده و اطلاعات مربوط به هزینه‌های انجام شده طرح و سود ابرازی شرکت طی سنوات یاد شده به شرح جدول ذیل باشد:

(ارقام به میلیارد ریال)

شرح	۱۳	۱۳	۱۳۸	۱۳۸	جم
	۸۱	۸۲	۳	۴	۴
هزینه طبق طرح	۲۰۰	۳۰۰	۱۵۰	۳۰۰	۹۵۰
مصوب	۰	۰	۰	۰	۰
هزینه انجام شده	۳۰۰	۱۵۰	۲۰۰	۳۰۰	۹۵۰
طرح	۰	۰	۰	۰	۰
سود مشمول مالیات ابرازی	۲۵۰	۲۰۰	(۱۵۰۰)	۴۵۰	-

برای محاسبه مالیات

۹-۱- عملکرد سال ۱۳۸۱، چون هزینه‌های انجام شده بیش از سودابرازی است، مالیات کل سود مربوطه مشمول معافیت ۵۰ درصد به شرح زیر می باشد.

$$2500 \times 25\% \times 50\% = 312$$

۹-۲- عملکرد سال ۱۳۸۲، سودابرازی بیش از هزینه‌های انجام شده طرح طی سال مورد بحث می باشد ضمناً مبلغ ۵۰۰ میلیارد از هزینه‌های سال قبل نیز می تواند از معافیت این ماده بهره مند شود.

$$(1500 + 500) \times 25\% \times 50\% = 250$$

۹-۳- عملکرد سال ۱۳۸۳، چون شرکت دارای زیان بوده لذا هزینه طرح انجام شده در سال مزبور نمی تواند از معافیت مالیاتی موضوع ماده (۱۳۸) استفاده نماید.

۹-۴- عملکرد سال ۱۳۸۴، سودابرازی مبلغ ۴۵۰۰ ریال و هزینه اجرایی طرح در آن سال ۳۰۰۰ ریال است. بنابراین در سال مذکور مودی علاوه بر هزینه اجرای طرح در سال مذکور می تواند مبلغ ۱۵۰۰ ریال از هزینه اجرای طرح مربوط به سال ۱۳۸۳ که دارای زیان بوده از معافیت مالیاتی بهره مند شود.

$$(3000 + 1500) \times 25\% \times 50\% = 562/5$$

۶- تصویب نامه شماره ۴۸۰۱۳/ت/۲۳۲۵۱ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۱۱ هیئت وزیران در خصوص آیین نامه طبقه بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاران

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۴ بنا به پیشنهاد شماره ۵/۷۴۶ - ۱۰۵/۸۴۴ مورخ ۱۳۷۹/۴/۲۹ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و به استناد ماده (۲۲) قانون برنامه و بودجه - مصوب ۱۳۵۱- آیین نامه طبقه بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاران را به شرح زیر تصویب نمود:

«آیین نامه طبقه بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاران»

فصل اول: کلیات

ماده ۱- مقررات مندرج در این آیین نامه منحصر به طرحهای موضوع ماده (۲) و اشخاص موضوع ماده (۳) می باشد.

ماده ۲- مقررات مندرج در این آیین نامه، برای تشخیص صلاحیت پیمانکارانی به کار می رود که برای کار در طرحها و پروژههای زیر گواهینامه دریافت می کنند:

الف - تمام یا بخشی از منابع مالی آنها از بودجه عمومی دولت تامین شده باشد.

ب - طرحهایی که تامین مالی و یا اجرای آنها در داخل یا خارج کشور نیاز به تضمین یا تسهیلات دولتی داشته باشد.

ماده ۳- مقررات این آیین نامه منحصر به تشخیص صلاحیت پیمانکاران زیر است:

الف - اشخاص حقیقی یا حقوقی ایرانی که قصد کار در ایران دارند.

ب - اشخاص حقوقی خارجی که قصد کار در ایران دارند.

پ - اشخاص حقیقی یا حقوقی ایرانی که برای کار در کشورهای خارجی نیاز به تضمین یا تسهیلات دولتی دارند.

ماده ۴- اصطلاحات به کار رفته در این آیین نامه به شرح زیر تعریف می شوند:

الف - سازمان: سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

ب - امتیاز صلاحیت: عددی که بیانگر تخصص و تجربه، توان مالی، نتایج ارزشیابی های دوره ای و تضمین حقوقی در انجام خدمات می باشد که از رابطه (۱) براساس ماده (۹) تعیین می گردد.

پ - بدهی های بلندمدت: وامهای با وثیقه و بدون وثیقه و وامهای دریافتی از شرکت های وابسته یا عضو گروه

ت - بدهی های جاری: وامها و اضافه برداشتی های بانکی، حصه های جاری، بدهی های بلندمدت و پرداختنی (حسابها و اسناد پرداختنی تجاری، پرداختنی به مدیران، شرکت های عضو یا شرکت های وابسته، مالیات بر درآمد، سود سهام پرداختی و ...)

ث - توان مالی بلندمدت (PL): رقمی که بیانگر توانایی مالی پیمانکار برای انجام تعهدات و تضمین قرارداد هایش می باشد و از رابطه زیر به دست می آید:

بدهی های بلندمدت - دارایی های بلندمدت = توان مالی بلندمدت

ج - توان مالی جاری (PC): رقمی که بیانگر توانایی مالی پیمانکار برای سرمایه گذاری کوتاه مدت در طرح های در دست اجرا می باشد و از رابطه زیر به دست می آید:

بدهی‌های جاری - دارایی‌های جاری = توان مالی جاری
ج - پیمانکار: شخص حقیقی یا حقوقی که برای انجام کار، طبق مقررات و شرایط مندرج در این آیین‌نامه، گواهینامه صلاحیت پیمانکاری دریافت کرده باشد.

ح - پیمانکار حقوقی: پیمانکاری که پس از ثبت در اداره ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و یا در اداره ثبت اسناد و املاک، با داشتن شرایط لازم، گواهینامه صلاحیت پیمانکاری دریافت کرده باشد.

خ - پیمانکار حقیقی: فردی که با داشتن شرایط لازم، گواهینامه صلاحیت پیمانکاری دریافت کرده باشد.

د - دارایی‌های ثابت: سرمایه، اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات، زمین و ساختمان، استهلاک انباشته، سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت (در شرکت‌های فرعی و وابسته)، دریافتی‌های بلندمدت (حساب‌ها و اسناد دریافتی و تجاری، دریافتی از مدیران و شرکت‌های وابسته و عضو گروه و سایر دریافتی‌ها)، سرقتی، حق اختراع، علائم تجاری و مخارج انتقالی به دوره‌های آتی.

ذ - دارایی‌های جاری: موجودی نقد، سرمایه‌گذاری در سهام و اوراق بهادار غیر از سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت و دریافتی‌ها و موجودی‌های مواد و کالا.

ر - سرمایه شرکت: مجموع آورده نقدی و غیرنقدی شرکا که با عنوان سرمایه در اداره ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و اداره ثبت اسناد و املاک اظهار و ثبت شده باشد.

ز - شرکت ایرانی: هر شرکتی که در ایران ثبت و اقامتگاه آن در ایران باشد شرکت ایرانی محسوب می‌شود.

ژ - شرکت خارجی: شرکتی که اقامتگاه آن در خارج از کشور جمهوری اسلامی ایران بوده و برای اینکه بتواند به وسیله شعبه یا نماینده خود به امور تجاری یا صنعتی در ایران مبادرت نماید باید در مملکت اصلی خود شرکت قانونی شناخته شده و شعبه یا نمایندگی آن در اداره ثبت شرکت‌ها در تهران به ثبت رسیده باشد.

س - کارکنان: مستخدمینی که قرارداد کار آنها مشمول بیمه کارکنان (براساس قانون کار و قانون تأمین اجتماعی یا استخدام کشوری) باشد و حق بیمه‌های آنها از سه سال قبل از درخواست گواهینامه پرداخت شده باشد.

ش - کارهای انجام شده: کارهای پایان یافته یا در دست اجرا در هر رشته که تحویل موقت و یا صورت وضعیت شده باشد.

ص - گواهینامه صلاحیت پیمانکاری: مدرکی که براساس مقررات این آیین‌نامه و به ازای احراز شرایط لازم از سوی سازمان برای فعالیت پیمانکاری در چارچوب کاربرد این آیین‌نامه صادر و طی ترتیبات مقرر در این آیین‌نامه اصلاح و تمدید می‌گردد.

ض - گردش مالی (P.T): مجموع درآمدها و هزینه‌های پیمانکاری در یک سال مالی.

ط - موضوع شرکت: فعالیت‌هایی که در اساسنامه شرکت تعیین و انجام خدمات پیمانکاری، منطبق با رشته‌های درخواستی در آن لحاظ و شرکت براساس آن تشکیل شده است.

فصل دوم: انواع پیمانکاران

ماده ۵- پیمانکاران موضوع ماده (۳) برحسب توان (پایه) به شرح زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

الف - نوع اول: پیمانکاران حقیقی و اشخاص حقوقی بخش خصوصی ایرانی که صددرصد (۱۰۰٪) سهام‌الشرکه یا سهام آنها متعلق به اشخاص حقیقی ایرانی باشد.

ب - نوع دوم: پیمانکارانی که صددرصد (۱۰۰٪) مالکیت سهام‌الشرکه یا سهام آنها متعلق به دولت، شهرداری‌ها، موسسات یا نهادها و ارگانهای انقلاب اسلامی یا دیگر موسسات عمومی و عام‌المنفعه باشد.

تبصره - شرکت‌های دولتی که با اجازه قانون تشکیل می‌شوند، نوع دوم محسوب می‌شوند.

پ - نوع سوم: گروههای مشارکت و سایر پیمانکارانی که حائز شرایط نوع اول و دوم نباشند، نوع سوم محسوب می‌شوند.

تبصره ۱- شرکت‌هایی که صددرصد (۱۰۰٪) سهام آنها متعلق به اشخاص حقیقی و حقوقی نوع اول باشد، نوع اول محسوب می‌شود.

تبصره ۲- سایر اشخاص حقوق عمومی (نظیر دولت، سازمان‌های دولتی، شهرداری‌ها، نهادها و موسسات عمومی غیردولتی، موسسات خیریه و موقوفات و ...) از نظر این آیین‌نامه پیمانکار محسوب نمی‌شوند.

ماده ۶- پیمانکاران موضوع ماده (۳) برحسب نوع فعالیت (رشته) به شرح زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

الف - رشته ساختمان: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به ساخت ساختمان‌ها و ابنیه اعم از چوبی، آجری، سنگی، بتنی و فلزی و نظایر آن.

ب - رشته آب: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به ساخت سیستم‌ها و تصفیه‌خانه‌های آب و فاضلاب، سدها و بندها و تونل‌های

انحراف آب و مخازن آب و شبکه‌های آب و فاضلاب، آبرسانی و کانال‌های انتقال آب، سازه‌های دریایی و ساحلی و نظایر آن.

پ - رشته حمل و نقل: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به ساخت راه‌ها نظیر جاده‌های اصلی و فرعی، بزرگ‌راه‌ها، راه‌های ریلی، باند فرودگاه، سیستم‌های انتقال هوایی پایه‌دار، فرودگاه‌ها، تونل‌ها، پل‌ها، راه‌های زیرزمینی و سیستم‌های حمل و نقل (تهیه، نصب، نگهداری و تعمیر تجهیزات) و راه‌داری و عملیات آسفالتی و نظایر آن.

ت - رشته صنعت: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به صنایع، غذایی، نساجی، پوشاک، چرم، چوب، شیشه، سلولزی، استخراج، فرآوری، ذخیره، تبدیل مواد خام و تولید در صنایع نفت و گاز، پتروشیمی، شیمیایی، کانی غیرفلزی، صنایع سنگین، معدنی، صنایع فلزی (آهن و فولاد، غیرآهنی و فرآورده‌های فلزی) ساخت کارخانجات ابزار آلات و ماشین‌ها و تجهیزات اندازه‌گیری و کنترل و تاسیسات صنعتی جانبی، تولید وسایل آزمایشگاهی، دارویی، کارخانجات تولید وسایل حمل و نقل، تجهیزات و نظایر آن.

ث - رشته برق: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به تولید، توزیع و انتقال نیرو اعم از نیروگاه‌ها، شبکه‌های برق و تاسیسات برقی، پست‌های توزیع و الکترونیک عام و خاص و نظایر آن.

ج - رشته تاسیسات و تجهیزات: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به خطوط انتقال (خطوط آب، نفت و گاز) تاسیسات مکانیکی، هیدرومکانیکی، تاسیسات و امور رفاهی ساختمان، سیستم‌های سردکننده و گرم‌کننده ابنیه، تهیه و نصب تاسیسات و تجهیزات برق، آب، گاز و فاضلاب و انتقال زباله، وسایل انتقال (آسانسور و پله برقی و ...) سیستم‌های خیر و هشداردهنده، سیستم‌های آشپزخانه، سلف سرویس و رختشویی، پیمانکاری سیستم‌های ارتباطی، شبکه‌های رایانه‌ای ساختمانها و نظایر آن.

چ - رشته کاوش‌های زمینی: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به اکتشاف، حفاری، استخراج، حمل و بهره‌برداری از مواد غیرزنده موجود در پوسته زمین (در خشکی و آب)، کاوش‌های غیرمستقیم روش خشکی، حفاری‌های آبی، هیدروکربوری و تزریق مواد و دفن زباله، کاوش‌های دریایی، حفاری در بستر دریا و ژئوتکنیک، بهره‌برداری از مواد بستر دریا (به جز هیدروکربورها)، سیستم‌های ثابت انتقال مواد در دریا و ایستگاه‌های آن شامل آب، فاضلاب، هیدروکربورها و دیگر مواد، آماده‌سازی و ساخت و بهره‌برداری از معدن روباز (در خشکی) و آماده‌سازی و ساخت و بهره‌برداری از معادن زیرزمینی (در خشکی) و نظایر آن.

ح - رشته ارتباطات: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به مخابراتی صوتی، تصویری و داده‌ای، ساخت ایستگاه‌های اصلی انتقال دهنده و توزیع‌کننده، انواع شبکه‌های پستی، شبکه‌های انتقال سیمی، بی‌سیم، رادیو، تلویزیون و شبکه‌های ماهواره و نظایر آن.

خ - رشته کشاورزی: دربرگیرنده امور پیمانکاری در زمینه جنگل‌کاری و درخت‌کاری، آبیاری، بهسازی و اصلاح اراضی، احداث حوضچه‌ها و استخرهای پرورش و تکثیر ماهی، مالچ‌پاشی و تثبیت شن روان، عملیات به‌زراعی، کاشت و برداشت محصولات عمده و استراتژیک، مرتع‌داری و ایجاد مراتع دست‌کاشت، کارهای دامپزشکی، ایجاد فضای سبز و نگهداری آن، کارهای دامپروری شامل (مرغ‌داری، گاو‌داری، زنبورداری و گوسفندداری)، شیلات و آبیاری و نظایر آن،

د - رشته خدمات: دربرگیرنده امور پیمانکاری مربوط به رفع آلودگی از محیط‌های خشکی و آبی (اعم از داخل خشکی و محیط دریایی)، آتش‌نشانی (شهری، صنعتی، دریایی و جنگل‌ها) و کمک‌رسانی (درخشکی و دریا و نظایر آن) و امور پیمانکاری مربوط به نظافت شهری و ساختمانها، باغبانی، ترابری و خدمات حمل و نقل (شهری و بین‌شهری و بین‌المللی)، خدمات بانکداری، آموزشی، بیمه، تهیه خوراک، نگهبانی و حفاظت، گردشگری، امور بهداشتی و درمانی و خدمات اداری و هنری، مرمت آثار باستانی سندبلاست و حفاظت کاتودیک و نظایر آن.

تبصره - تعریف رشته‌های جدید، تغییر در حوزه تعریف رشته‌ها و تطبیق زیررشته‌ها با رشته‌های اصلی، برعهده کمیته فنی تشخیص صلاحیت می‌باشد.

ماده ۷- پیمانکاران با توجه به معیارهای صلاحیت در پنج پایه - از بزرگ به کوچک از نظر توان و ظرفیت - به شرح زیر رتبه‌بندی می‌شوند:

- الف - پیمانکاران پایه یک
- ب - پیمانکاران پایه دو
- پ - پیمانکاران پایه سه
- ت - پیمانکاران پایه چهار
- ث - پیمانکاران پایه پنج

فصل سوم: تشخیص صلاحیت

ماده ۸- معیارهای تشخیص صلاحیت پیمانکاران عبارت است از:

الف - ارزشیابی

ب - تخصص و تجربه

پ - توان مالی

ماده ۹- امتیاز صلاحیت (S) براساس رابطه (۱) محاسبه و تعیین

می‌گردد:

$$S = C_e (0.3E + 0.5P) \quad \text{رابطه (۱):}$$

که در آن :

C_e = ضریب ارزشیابی

E = امتیاز تخصص و تجربه

P = امتیاز توان مالی

ماده ۱۰- ضریب ارزشیابی C_e عددی است که براساس رویه‌ها و ضوابط دستورالعمل ارزشیابی تعیین می‌گردد. در نخستین دوره تشخیص صلاحیت و نیز تا زمانی که دستورالعمل ابلاغ نشده ضریب ارزشیابی برابر یک منظور می‌شود.

تبصره - دستورالعمل ارزشیابی پیمانکاران ظرف مدت شش ماه از ابلاغ این آیین‌نامه از سوی سازمان تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۱۱- امتیاز تخصص و تجربه (E) براساس رابطه (۲) محاسبه و تعیین می‌گردد:

$$E = E_p + E_w + E_c \quad \text{رابطه (۲)}$$

که در آن :

E_p = امتیاز مدیران و کارکنان

E_w = امتیاز کارهای انجام شده

E_c = امتیاز تداوم فعالیت پیمانکار

ماده ۱۲- امتیاز مدیران و کارکنان (E_p) براساس رابطه (۳) محاسبه و تعیین می‌گردد:

رابطه (۳):

$$E_p = \sum_{i=1}^n (m_i + h_i \cdot f_i)$$

که در آن:

m_i = امتیاز تحصیلات

h_i = ضریب تجربه برای هیئت‌مدیره و مدیرعامل ۲۰ و برای

کارکنان ۱۰

f_i = تجربه سنواتی

n = تعداد کارکنان

الف - m_i از جدول زیر محاسبه می‌گردد:

سطح تحصیلات	رشته زمینه	رشته مرتبط	رشته غیرمرتبط
کارشناسی	۲۵۰	۱۲۵	۸۰
کارشناسی ارشد	۲۷۵	۱۳۵	۹۰
دکتری	۳۰۰	۱۵۰	۱۰۰

ب - f_i مدت فعالیت در رشته مربوط، مستند به اسناد بیمه حداکثر ۱۵ و n حداکثر ۱۵ می‌باشد.

پ - امتیاز تحصیلات به استناد مدارک آموزشی معتبر تصدیق می‌گردد. مدارک اشخاص خارجی از سوی نهادهای صاحب صلاحیت در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و در غیراین صورت از سوی دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان بررسی و تصدیق می‌گردد.

ت - دارا بودن تحصیلات دانشگاهی (حداقل لیسانس) برای واحدهای شخص حقیقی، مدیرعامل و حداقل دو سوم اعضای هیئت مدیره شرکت‌ها الزامی است. امتیاز هر یک از مدیران و کارکنان تنها در یک شرکت لحاظ خواهد شد.

ث - فهرست رشته‌های دانشگاهی به تفکیک زمینه، مرتبط و غیرمرتبط در هر یک از رشته‌های پیمانکاری در پیوست شماره (۲) آمده است. تعیین زمینه و ارتباط دیگر رشته‌هایی که نام آنها در پیوست (۲) نیامده است و یا تغییر در محتوای رشته‌های دانشگاهی و ایجاد رشته‌های جدید، بنا به پیشنهاد دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان و تصویب کمیته فنی تشخیص صلاحیت فهرست مذکور اصلاح می‌گردد.

ج - در مورد اعطای صلاحیت به واحدهای پیمانکاری تشخیص صلاحیت شده موجود، برای مدیران فعلی آنان به شرط دارا بودن تجربه مفید و موثر، شرط دارا بودن تحصیلات دانشگاهی الزامی نیست. محاسبه امتیاز رابطه (۳) با در نظر گرفتن m_i برای فوق دیپلم و زیردیپلم به ترتیب ۲۰۰، ۱۵۰، ۱۰۰ به ازای هر سال ۱۰ امتیاز محاسبه می‌گردد:

ماده ۱۳- امتیاز مبالغ کارهای انجام شده (E_w) در ۱۵ سال

گذشته براساس رابطه (۴) محاسبه و تعیین می‌گردد:

رابطه (۴):

ویژگی‌های پیمانکاران حقیقی از سوی سازمان تهیه و ابلاغ می‌گردد:

$$Y_c = \frac{Y_s + Y_f}{2}$$

$$E_w = 0.03 \sum_{k=1}^n (1.2) P_k$$

که در آن: n = تعداد پروژه‌های انجام شده و در دست انجام پیمانکار در ۱۵ سال گذشته در همان رشته.

P_k = هزینه تمام شده یا آخرین صورت وضعیت تایید شده پروژه k برحسب میلیون ریال

Y_c = سال جاری

Y_s = سال آغاز پروژه k

Y_f = سال خاتمه پروژه k

تبصره - در مورد کارهای بدون مصالح P_k ، با ضریب ۳ محاسبه می‌شود.

ماده ۱۴- امتیاز تجربه و تداوم فعالیت پیمانکار (E_c) براساس دوره تداوم فعالیت پیمانکاری به عنوان نسبی از مبالغ کارهای انجام شده براساس رابطه (۵) محاسبه و تعیین می‌گردد:

$$E_c = 0.01 \cdot L \cdot E_w \quad \text{رابطه (۵)}$$

که در آن:

L = که در آن تعداد سالهایی که پیمانکار فعال بوده و سالهای تاسیس موید آن باشد ($L < 15$)

ماده ۱۵- امتیاز توان مالی (P) براساس رابطه (۶) محاسبه و تعیین می‌گردد:

$$P = 0.05Pt + 1.5 Pc + P_L \quad \text{رابطه (۶)}$$

که در آن:

Pt = گردش مالی برحسب میلیون ریال

Pc = توان مالی جاری (تفاضل دارایی‌های جاری و بدهی‌های جاری)، برحسب میلیون ریال.

P_L = توان مالی بلندمدت (تفاضل دارایی‌های بلندمدت و بدهی‌های بلندمدت)، برحسب میلیون ریال.

تبصره - گردش مالی، توان مالی جاری و توان مالی بلندمدت به میلیون ریال براساس آخرین اظهارنامه مالیاتی تعیین می‌گردد:

ماده ۱۶- دستورالعمل تشخیص صلاحیت اشخاص حقیقی در امور پیمانکاری براساس مبانی و معیارهای این آیین‌نامه و با توجه به

فصل چهارم - ضوابط و نظامات

ماده ۱۷- کمیته فنی تشخیص صلاحیت متشکل از اعضای زیر خواهد بود:

الف - مدیر کل دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان (رییس کمیته)

ب - مدیر کل دفتر نظارت و ارزیابی طرح‌های سازمان.

پ - یک نفر کارشناس مستقل واجد صلاحیت‌های فنی و حقوقی، به تشخیص و انتخاب معاون امور فنی سازمان.

ت - نماینده انجمن صنفی پیمانکاری ذی‌ربط.

ث - نماینده دستگاه اجرایی ذی‌ربط.

تصمیمات این کمیته با اکثریت آراء تصویب می‌شود.

ماده ۱۸- وظایف کمیته فنی تشخیص صلاحیت به شرح زیر می‌باشد:

الف - تصویب جداول و تغییرات آنها، فرمها و رویه‌های اجرایی آیین‌نامه حاضر .

ب - تصویب شرایط اختصاصی

پ - سایر وظایفی که براساس این آیین‌نامه و آیین‌نامه اجرایی ارجاع کار به پیمانکاران بر عهده کمیته فنی تشخیص صلاحیت گذاشته شده است.

ماده ۱۹- پیمانکاران موضوع این آیین‌نامه برای احراز صلاحیت باید واجد شرایط عمومی زیر باشند:

الف - نداشتن ممنوعیت مقرر در اصول (۴۹) و (۱۴۱) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

ب - نداشتن ممنوعیت مقرر در قانون راجع به منع مداخله وزرا و نمایندگان مجلس و کارمندان دولت در معاملات دولتی و کشوری - مصوب ۱۳۳۷.

پ - نداشتن محرومیت یا محکومیت موثر در کارهای پیمانکاری.

ت - دارا بودن صلاحیت و امتیازهای لازم براساس این آیین‌نامه.

ث - نداشتن ممنوعیت از اعطای صلاحیت به شرح مندرج در ماده (۲۴) و ضوابط ارزشیابی پیمانکاران.

ماده ۲۰- شرایط اختصاصی، تعیین کننده حداقل‌های مورد نیاز برای دریافت گواهی‌نامه پیمانکاری است.

شرایط اختصاصی دریافت گواهی‌نامه پیمانکاری برای هر پایه در پیوست شماره (۱) ارائه شده است.

تبصره - پارامترهای شرایط اختصاصی با توجه به آمار و اطلاعات سالانه طی دستورالعملی که حاوی حداقل‌های مورد نیاز در پیوست شماره (۱) باشد تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۲۱- پیمانکاران نوع اول در پایه‌های سه، چهار و پنج، براساس مفاد این‌آیین‌نامه توسط سازمانهای مدیریت و برنامه‌ریزی استان‌ها، به عنوان پیمانکاران استانی و سایر پیمانکاران توسط دفتر امور مشاوران و پیمانکاران تشخیص صلاحیت می‌شوند.

ماده ۲۲- ظرفیت، تعیین کننده حداکثر تعداد و مبلغ کار مجاز در هر رشته و پایه پیمانکاری می‌باشد.

ماده ۲۳- پیمانکاران نوع سوم، پیمانکاران موضوع بند (پ) ماده (۳) به صورت موردی تشخیص صلاحیت می‌شوند.

ماده ۲۴- در آبان ماه هر سال فهرست پیمانکاران صلاحیت‌دار که در آن اطلاعات مربوط به تاریخ صدور گواهی‌نامه، امتیازات، ظرفیت، پایه و رشته کار پیمانکاران درج شده باشد، منتشر می‌شود.

ماده ۲۵- در صورتی که اطلاعات تنظیم شده برای تشخیص صلاحیت نادرست و یا اسناد ارائه شده تقلبی و جعلی باشد، شرکت و مدیران آن به تشخیص دفتر امور مشاوران و پیمانکاران یا سازمان‌های مدیریت و برنامه‌ریزی استانها از یک تا سه سال از تشخیص صلاحیت محروم می‌گردند.

تبصره - تجدیدنظر در محرومیت یاد شده، که از سوی سازمانهای مدیریت و برنامه‌ریزی استانها اعمال شده باشد، بر عهده دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان و در سایر موارد بر عهده کمیته فنی تشخیص صلاحیت می‌باشد.

ماده ۲۶- اعتبار گواهی‌نامه‌های پیمانکاری چهار سال و طبق اصول و مقررات این آیین‌نامه، با رعایت ضوابط دستورالعمل ارزشیابی پیمانکاران، بهنگام می‌گردد.

ماده ۲۷- سازمان موظف است ظرف مدت یک سال آیین‌نامه نحوه بکارگیری تشکلهای صنفی، تخصصی در جهت تشخیص صلاحیت و رتبه‌بندی شرکتهای مرتبط را تهیه و به هیئت وزیران ارائه نماید.

ماده ۲۸- با تصویب این آیین‌نامه، تصویب نامه شماره ۷۷۰۵۴/ت۷۷۸ مورخ ۱۳۶۸/۸/۲۴ و سایر آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مرتبط با آن ملغی می‌گردد.

ماده ۲۹- شرکتهای تشخیص صلاحیت شده براساس آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های ملغی شده از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، حداکثر تا یک سال فرصت دارند تا وضعیت خود را با شرایط آن تطبیق داده و گواهی‌نامه صلاحیت دریافت نمایند.

۷- تصویب نامه شماره ۵۳۹۶۸/ت۲۴۶۴۹ مورخ

۱۳۸۱/۱۰/۲۵ هیئت وزیران پیرامون آیین‌نامه تنظیم برخی از مقررات هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۱۸ بنا به پیشنهاد شماره ۱۰۵/۱۸۶۴ مورخ ۱۳۸۰/۲/۲۲ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران آیین‌نامه تنظیم برخی از مقررات مربوط به پرداخت و اعزام به خارج از کشور کارکنان دولت از طریق دستگاه غیرمتبوع مستخدم را به شرح زیر تصویب نمود:

«آیین‌نامه تنظیم برخی از مقررات مربوط به پرداخت و اعزام به خارج از کشور کارکنان دولت از طریق دستگاه غیرمتبوع مستخدم»
ماده ۱- در صورتی که هر یک از دستگاهها به خدمات کارمندان سایر دستگاهها برای انجام خدمات در خارج از ساعات موظف اداری نیازمند باشند، موظفند قبل از هرگونه اقدامی برای استفاده از همکاری آنان، موافقت کتبی بالاترین مقام اجرایی دستگاه متبوع مستخدم یا فرد مجاز از طرف وی را کسب نمایند و گزارش هرگونه پرداختی در این رابطه را کتباً به اطلاع دستگاه متبوع مستخدم برسانند.

ماده ۲- پرداخت هرگونه پاداش، هدیه و کمک‌های بلاعوض نقدی و غیرنقدی به کارکنان سایر دستگاههای اجرایی اکیداً ممنوع است. در صورتی که هر یک از دستگاههای اجرایی به دلیل خدمات برجسته‌ای که توسط کارکنان سایر دستگاههای اجرایی به عمل

آمده است در نظر دارند از آنها قدردانی نمایند، ضروری است صرفاً مراتب را به صورت کتبی همراه با پیشنهاد نوع تشویق، با ذکر خدمات انجام یافته توسط کارمند، به دستگاه اجرایی متبوع منعکس نمایند. تصمیم‌گیری در زمینه پرداخت پاداش و یا هر نوع تشویق، با بالاترین مقام دستگاه اجرایی متبوع می‌باشد.

ماده ۳- در صورتی که هر یک از سازمان‌های دولتی مشمول این آیین‌نامه همراهی فردی از کارکنان خود را با هیئت‌های اعزامی از سوی مجلس شورای اسلامی و یا سایر سازمان‌های دولتی ضروری تشخیص دهد، لازم است موافقت کتبی هیئت رییس مجلس شورای اسلامی و یا بالاترین مقام دستگاه اجرایی مربوط را حسب مورد اخذ و سپس با رعایت سایر قوانین موضوعه اقدام نماید. تبصره - مأموریت‌هایی که با استفاده از مرخصی استحقاقی و با استفاده از گذرنامه شخصی انجام می‌شود نیز مشمول حکم این ماده می‌باشد.

ماده ۴- مفاد این آیین‌نامه شامل کلیه کارکنان رسمی و عناوین مشابه آنها و غیررسمی (از قبیل پیمانی، قراردادی و روزمزد) دستگاههای مذکور در ماده (۱۱) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، کلیه نهادهای عمومی غیردولتی، بانکها و شرکت‌های بیمه می‌گردد.

۸- تصویب نامه شماره ۶۳۰۰۷/ت ۲۳۳۳۱ هـ مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۱۹ هیئت وزیران پیرامون آیین‌نامه ارجاع کار به پیمانکاران هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۷/۲۴ بنا به پیشنهاد شماره ۵/۸۵۳-۱۰۵/۱۳۶۴ مورخ ۱۳۷۹/۵/۱۶ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به استناد ماده (۲۲) قانون برنامه و بودجه - مصوب ۱۳۵۱- آیین‌نامه ارجاع کار به پیمانکاران را به شرح زیر تصویب نمود:

«آیین‌نامه ارجاع کار به پیمانکاران»

ماده ۱- مقررات این آیین‌نامه حاکم بر ارجاع کار در طرح‌هایی است که تمام یا بخشی از منابع مالی آن از محل اعتبارات عمرانی (اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای) تامین شده باشد.

ماده ۲- واژه‌ها و اصطلاحات زیر در معانی مربوط بکار می‌روند:

الف پیمانکار نوع اول: شامل اشخاص حقیقی و اشخاص حقوقی در بخش تعاونی و بخش خصوصی ایرانی که صددرصد (۱۰۰٪)

سهام‌النشر که یا سهام آنها متعلق به اشخاص حقیقی ایرانی و دارای اقامتگاه در ایران باشد.

تبصره - شرکت‌هایی که صددرصد (۱۰۰٪) سهام آنها متعلق به اشخاص حقیقی و حقوقی نوع اول باشد، نوع اول محسوب می‌شوند.

ب - پیمانکار نوع دوم: پیمانکارانی که صددرصد (۱۰۰٪) مالکیت سهام‌النشر که یا سهام آنها متعلق به دولت، شهرداری‌ها و نهادهای انقلاب اسلامی یا دیگر موسسات عمومی و عام‌المنفعه باشد.

تبصره - شرکت دولتی واحد سازمانی مشخصی است که با اجازه قانون به صورت شرکت ایجاد شود و یا به حکم قانون یا دادگاه صالح، ملی شده و یا صادره شده و به عنوان شرکت دولتی شناخته شده باشد و بیست و پنج درصد از پنج‌ساله در صد (۵۰٪) سرمایه آن متعلق به دولت باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی ایجاد شود، مادام که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سهام آن متعلق به شرکت‌های دولتی است، شرکت دولتی تلقی می‌شود. این گونه شرکت‌های دولتی در این آیین‌نامه نوع دوم محسوب می‌شوند.

ج - پیمانکار نوع سوم: گروه‌های مشارکت و سایر پیمانکارانی که حائز شرایط نوع اول و دوم نباشند، نوع سوم محسوب می‌شوند.

د - پیمانکار برتر و شایسته: پیمانکارانی که به شرح مندرج در دستورالعمل ارزیابی پیمانکاران، به عنوان پیمانکار برتر و شایسته برگزیده و در فهرست‌هایی که سالانه از سوی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور منتشر می‌شود با این عنوان معرفی شوند.

ه - فراخوان نخست: فرآیندی است که در آن از پیمانکاران دارای گواهی‌نامه صلاحیت برای ارزیابی توان اجرای کار، دعوت به عمل می‌آید.

و - بررسی توان اجرای کار و تهیه فهرست محدوده از پیمانکاران: فرآیندی است که در آن از بین کسانی که به فراخوان نخست پاسخ داده و اسناد ارزیابی توان اجرای کار را ارسال کرده‌اند، فهرستی محدود برای انتخاب پیمانکاران منتخب تهیه می‌گردد.

ماده ۳- هیئت ارزیابی پیمانکار در هر دستگاه اجرایی و با حضور اعضای زیر تشکیل می‌شود:

الف - مجری طرح

ب - نماینده امور پیمانهای دستگاه اجرایی

ج - معاون فنی ذی‌ربط یا بالاترین مسؤول فنی دستگاه کارفرما

د - نماینده مشاور کارفرما (مشاور یا مدیر طرح)

هـ - نماینده واحد بهره‌بردار

ماده ۴- هیئت ارزیابی پیمانکار وظایف زیر را بر عهده خواهد داشت:

الف - بررسی کفایت و تایید گزارش شناخت پروژه

ب - تعیین معیارهای ارزیابی توان اجرای کار و تنظیم جدول سنجش امتیازات

ج - بررسی کفایت اطلاعات و مدارک پروژه برای اجرا

د - بررسی و ارزیابی توان اجرای کار پیمانکاران و تهیه فهرست پیمانکاران برای دعوت به مناقصه

ماده ۵- جلسات هیئت ارزیابی پیمانکار با حضور چهار عضو رسمیت می‌یابد و تصمیمات اکثریت آرا اتخاذ می‌گردد. در صورت تساوی آرا، رای مجری طرح، تعیین کننده خواهد بود.

ماده ۶- ارجاع کار به پیمانکاران شامل مراحل زیر می‌باشد:

الف - فراخوان نخست

ب - دعوت به ارزیابی توان اجرای کار

ج - بررسی توان اجرای کار و تهیه فهرست پیمانکاران منتخب برای دعوت به مناقصه

د - برگزاری مناقصه و انتخاب پیمانکار

ماده ۷- دستگاههای اجرایی برای ارجاع کار به پیمانکاران در مرحله فراخوان نخست موظفند ترتیبات زیر را رعایت نمایند:

الف عنوان پروژه در موافقتنامه طرح قید شده باشد.

ب - مطالعات تهیه طرح و طراحی انجام شده و به تصویب رسیده باشد.

ج - ساختگاه طرح تعیین شده باشد.

د - هیأت ارزیابی پیمانکار تشکیل شده باشد.

ماده ۸- برای فراخوان نخست، دستگاه اجرایی از طریق نشر آگهی در روزنامه کثیرالانتشار از پیمانکاران دارای گواهی نامه صلاحیت دعوت می‌نماید. پس از نشر آگهی، پیمانکار می‌تواند حداکثر ظرف چهارده روز اسناد ارزیابی توان اجرای کار را خریداری، تکمیل و تحویل نماید. این مدت برای ارجاع کار به صورت بین‌المللی بیست و چهار روز خواهد بود.

تبصره ۱- در صورتی که تعداد پیمانکارانی که به فراخوان نخست پاسخ داده‌اند، به ده نرسد، دستگاه اجرایی می‌تواند از طریق ارسال

دعوتنامه از پیمانکارانی که در فهرست موضوع ماده (۲۲) مجاز شناخته شده‌اند، دعوت کند. دعوتنامه‌ها حداکثر ۴۸ ساعت پس از تصویب هیئت ارزیابی پیمانکار، برای پیمانکاران دارای گواهی نامه صلاحیت ارسال می‌گردد. در صورتی که به هر دلیل پیمانکار از دریافت اسناد ارزیابی توان اجرای کار منصرف شود، باید موضوع را قبل از پایان مهلت ارسال اسناد ارزیابی توان اجرای کار، به هیئت ارزیابی پیمانکار اطلاع دهد.

تبصره ۲- فراخوان نخست، علاوه بر آگهی روزنامه از طریق شبکه اطلاع‌رسانی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور که برای پیمانکاران و دستگاههای اجرایی قابل دسترس باشد، منتشر می‌شود.

تبصره ۳- ارسال دعوتنامه تنها براساس فهرست رایانه‌ای دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مجاز خواهد بود.

ماده ۹- در فراخوان نخست، اطلاعات عمومی و کلی طرح درباره موارد زیر اعلان می‌شود:

الف - معرفی کارفرما، واحد خدمات مشاوره و واحد خدمات مدیریت طرح (در صورت وجود)

ب - عنوان و مشخصات کلی پروژه و محل اجرای آن.

ج - برآورد هزینه اجرای کار

د - رشته و گروه پیمانکار

هـ - سایر شرایط اختصاصی به تشخیص دستگاه اجرایی

و - تاریخ، مهلت و محل دریافت اسناد ارزیابی توان اجرای کار

ماده ۱۰- ارزیابی توان اجرای کار پیش از مناقصه رقابتی برگزار می‌شود. پس از اعلان فراخوان نخست، اسناد ارزیابی توان اجرای کار به پیمانکارانی که آمادگی خود را برای پذیرش کار اعلام نموده‌اند، ارائه می‌شود. از طریق این اسناد، اطلاعات مربوط به ارزیابی توان اجرای کار، به پیمانکار ارائه و از طریق کاربرگ‌های همسان، اطلاعات مربوط از پیمانکار دریافت می‌شود.

ماده ۱۱- اطلاعات مورد نیاز، به همه پیمانکارانی که به فراخوان نخست پاسخ داده‌اند به طور یکسان ارائه می‌شود، این اطلاعات حداقل شامل موارد زیر است:

الف - گزارش شناخت پروژه

ب - معیارهای ارزیابی توان اجرای کار و جدول سنجش امتیازات

ج - روش ارزیابی توان اجرای کار شامل ضریب وزنی و نحوه امتیازدهی به هر یک از معیارهای ارزیابی

ماده ۱۲ - اطلاعات درخواستی از پیمانکار شامل موارد زیر است:

الف - گواهی نامه احراز صلاحیت و کد احراز صلاحیت

ب - امتیاز صلاحیت براساس آخرین محاسبه رتبه‌بندی و احراز صلاحیت

ج - اطلاعات مالی شامل گردش مالی سه سال گذشته

د - کارهای انجام شده در سالهای گذشته به تفکیک کارهای مشابه با پروژه و موارد دیگر و تاییدهای صادر شده برای کارهای مزبور
ه - فهرست کارکنان کلیدی در کارگاههای مهم به همراه سوابق و تخصص هر یک

و - تجهیزات و ماشین‌آلات مرتبط با موضوع کار

ز - اطلاعات مورد نیاز درباره سازمان اجرایی پیمانکار در اجرای پروژه مربوط

ح - خلاقیت‌ها و نوآوری‌ها در کارهای مشابه

ط - پیشنهاد نظام مدیریتی مناسب برای اجرای این کار

ی - پیشنهاد نظام کیفی انجام کار

تبصره ۱ - در صورتی که برای ارجاع کار اطلاعات تکمیلی دیگری نیاز باشد، کارفرما می‌تواند برای بررسی توان اجرای کار، اطلاعات مورد نیاز را از پیمانکار درخواست نماید.

تبصره ۲ - در صورت نیاز پروژه به ماشین‌آلات خاص، کارفرما می‌تواند از پیمانکار نحوه تامین ماشین‌آلات یاد شده را درخواست کند.

تبصره ۳ - اطلاعات موضوع بندهای (ج)، (ز)، (ح)، (ط) و (ی) تنها برای کارهایی که در حد ظرفیت پیمانکاران پایه ۴ و ۵ باشد، الزامی است.

ماده ۱۳ - گزارش شناخت پروژه شامل اطلاعات و داده‌های زیر می‌باشد:

الف - عنوان، مشخصات کلی و اهداف کیفی و کمی پروژه

ب - سازمان کارفرمایی (کارفرما، مدیریت طرح، واحد خدمات مشاوره و دستگاه نظارت)

ج - برنامه زمانی کلی اولیه

د - روش و ترتیب تامین مالی پروژه

ه - برنامه تدارکاتی پروژه (روش تدارک و تامین کالاهایی که ساخت آنها بر عهده پیمانکار نخواهد بود و تدارکات خارجی)

و - روشها، دستورالعمل‌ها و استانداردهای اجرایی

ز - اسناد مطالعات شناسایی و نقشه‌های فاز یک

ح - تسهیلاتی که کارفرما در اختیار پیمانکار قرار خواهد داد.

ماده ۱۴ - هیئت ارزیابی پیمانکار موظف است اسناد ارزیابی توان اجرای کار را، از پیمانکارانی که دارای گواهینامه صلاحیت در رشته و گروه درج شده در فراخوان نخست باشند، دریافت نماید و پس از محاسبه امتیازات پیمانکارانی که اسناد ارزیابی توان اجرای کار خود را در مهلت مقرر تحویل داده‌اند، حداقل هفت پیمانکار را که دارای بالاترین امتیاز بوده و حداقل شصت و پنج درصد (۶۵٪) امتیاز جدول را بدست آورده باشند، برای دعوت به مناقصه به کارفرما معرفی نماید.

تبصره - در صورتی که تعداد پیمانکاران نخست برگزیده از هفت کمتر باشد، کارفرما می‌تواند آگهی فراخوان نخست را تمدید نماید. در صورتی که کارفرما تمدید مزبور را صلاح نداند، می‌تواند پیمانکاران دارای گواهینامه صلاحیت را از طریق ارسال دعوتنامه، دعوت نماید و در هر صورت مستندات ارجاع کار را به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ارسال خواهد کرد.

ماده ۱۵ - معیارهای ارجاع کار برای تنظیم جدول ارزیابی توان اجرای کار به شرح زیر است:

الف - سابقه اجرایی در رشته و زمینه کار

ب - داشتن تجهیزات و ماشین‌آلات آماده به کار و یا در دسترس

ج - مدیریت کارآمد و سیستم مدیریتی مناسب

د - کفایت کادر فنی و عناصر کلیدی از نظر دانش و تجربه

ه - قدرت مالی و پشتیبانی

و - بومی بودن پیمانکار و داشتن تجربه در محل اجرای پروژه

ز - حسن سابقه در کارهای قبلی

ح - خلاقیت‌ها و نوآوری‌ها در کارهای مشابه

ط - نظام کیفی انجام کار

تبصره ۱ - هنگام ارجاع کار در صورتی که نیاز به تجهیزات ویژه باشد، پیمانکار می‌تواند به جای اسناد مالکیت، موافقتنامه اجاره ماشین‌آلات را، همراه اسناد معتبر که اصالت مالکیت آنها را برای موجر اثبات نماید، برای کارفرما ارائه کند.

تبصره ۲ - ارجاع کار به شرکتهای نوع سوم پس از بررسی و تایید مجدد گواهینامه صلاحیت آنها امکان‌پذیر خواهد شد.

ماده ۱۶- هیأت ارزیابی پیمانکار موظف است براساس اولویت‌های اجرایی طرح، جدول امتیازات و ضریب وزنی هر یک از معیارها را با استفاده از جدول پیوست ، به همراه اسناد ارزیابی توان اجرای کار، به پیمانکار ارائه نماید. این جدول حاوی اطلاعات زیر می‌باشد:

الف - معیارهای ارجاع کار

ب - بازده امتیازات هر یک از معیارها

ج - اهمیت وزنی هر یک از معیارها

د - مبانی تعیین امتیاز برای هر یک از معیارها

ماده ۱۷- ارجاع کار فقط به پیمانکارانی که دارای گواهینامه صلاحیت معتبر از سوی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور باشند، مجاز است.

تبصره - در صورتی که در رشته مورد نظر ، پیمانکار دارای گواهینامه وجود نداشته باشد، به پیشنهاد دستگاه اجرایی و تایید دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ، صلاحیت تعدادی از پیمانکاران به صورت موردی بررسی و برای فراخوان نخست دعوت می‌شوند.

ماده ۱۸- اسناد ارزیابی توان اجرای کار به پیمانکارانی داده می‌شود که ظرفیت کاری آنها بیشتر از مبلغ برآورد باشد.

تبصره ۱- پیمانکار می‌تواند در مناقصاتی که برآورد آن حداکثر بیش از سی درصد (۳۰٪) از مبلغ ظرفیت وی باشد، شرکت نماید، اما در هر صورت هیچگاه نمی‌تواند بیش از یک قرارداد که مبلغ آن بیش از ظرفیت کاری وی است، در دست انجام داشته باشد.

تبصره ۲- ظرفیت پیمانکاران برتر و شایسته می‌تواند در یک دوره ارزشیابی، تا دو برابر ظرفیت آنها (از نظر تعداد و مبلغ) افزایش یابد.

ماده ۱۹- واگذاری یکجای کار به پیمانکار دیگر ممنوع است. در صورت مشاهده واگذاری به شرح یاد شده، پیمانکار به مدت دو سال از ارجاع کار محروم می‌شود.

ماده ۲۰- دستگاه اجرایی، حداکثر تا یک هفته پس از ارزیابی، گزارش انتخاب پیمانکاران برگزیده شامل اسناد ارزیابی توان اجرای کار، روش و نتیجه تعیین امتیازات را به همراه اسامی پیمانکاران منتخب، تدوین و به دفتر امور مشاوران و پیمانکاران سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور گزارش می‌کند.

تبصره - امکان دسترسی به اطلاعات یاد شده برای ذی‌نفعان، توسط دستگاه اجرایی فراهم می‌شود.

ماده ۲۱- پیمانکاران برتر و شایسته، حداکثر امتیاز موضوع بندهای (ج)، (و) و (ز) ماده (۱۵) را کسب می‌نمایند.

ماده ۲۲- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور موظف است هر ساله فهرست پیمانکاران دارای گواهینامه صلاحیت را به همراه اسامی پیمانکاران برتر و شایسته، ظرفیت کاری، امتیاز پیمانکاران و تعداد کارهای در دست اجرا و سرجمع قراردادهای در دست اجرای پیمانکاران را منتشر نماید تا دستگاههای اجرایی بیش از ارزیابی توان اجرای کار، اسامی پیمانکاران واجد شرایط را انتخاب نمایند.

تبصره - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور با ایجاد سایت اینترنتی، امکان دسترسی به اطلاعات مربوط به مشاوران و پیمانکاران و نتایج مناقصه‌ها را فراهم می‌نماید.

ماده ۲۳- در صورت ارجاع کار به روش ترک تشریفات مناقصه، پیمانکار باید دارای گواهینامه صلاحیت در رشته و ظرفیت کاری برای انجام آن کار باشد.

ماده ۲۴- پیمانکارانی که در یک دوره یک ساله بیش از سه بار از شرکت در فراخوان ارجاع کار ، در صورت دریافت دعوتنامه، خودداری کنند، می‌بایست دلایل خود را مستند به مدارک و اسناد معتبر برای بررسی به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ارسال کنند. چنانچه کمیته فنی تشخیص صلاحیت ، امتناع از کار ناشی از فقدان توان فنی و اجرایی، ورشکستگی ، قصور از وظایف حرفه ای و به طور کلی فقدان صلاحیت در ارجاع کار تشخیص دهد، گواهینامه صلاحیت پیمانکار را به مدت یک سال لغو خواهد کرد.

ماده ۲۵ - اعمالی از قبیل تبانی، هدیه ، تهدید، رشوه و بکارگیری عوامل کارفرما به منظور گرفتن کار و یا اختلال در روند مناقصه ممنوع است. در صورت محکومیت قضایی در رابطه با هر یک از موارد یاد شده، علاوه بر مجازات‌های قانونی، گواهینامه صلاحیت پیمانکار متخلف، به مدت دو سال لغو می‌گردد.

ماده ۲۶- به منظور پیشگیری از تغییر شرایط متعارف ارجاع کار، هنگام استفاده از روش ترک تشریفات مناقصه، تفکیک کارهای

پروژه به پیمان‌های جداگانه، فقط براساس گزارش‌های مصوب مطالعات و طراحی واحدهای خدمات مشاوره مجاز است.

ماده ۲۷- در کارهایی که موضوع آنها در برگیرنده چند رشته مختلف باشد، در صورتی که مبالغ برآورد کار در رشته فرعی کمتر از بیست و پنج درصد (۲۵٪) مبلغ قرارداد و کمتر از مبلغ ظرفیت پایه سه در همان رشته باشد، ارجاع کار به پیمانکار به صورت یکجا در رشته اصلی انجام می‌شود.

ماده ۲۸- پس از ابلاغ این آیین‌نامه، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور دستورالعمل‌های اجرایی مربوط را پس از تصویب کمیته فنی تشخیص صلاحیت، تهیه و ابلاغ می‌کند.

ماده ۲۹- پس از یک ماه از تاریخ این آیین‌نامه، آیین‌نامه اجرایی قبلی ارجاع کار به پیمانکاران و اصلاحیه آن، موضوع تصویب نامه‌های شماره ۴۳۵/۵۶۸۴۸ مورخ ۱۳۶۷/۶/۱۹ و شماره ۷۷۰۴/۷۷۸ مورخ ۱۳۶۸/۸/۲۴ لغو می‌گردد.

ماده ۳۰- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور برحسب اجرای این آیین‌نامه نظارت می‌کند.

۹- قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی ابلاغی طی نامه شماره ۵۸۲۲۶ مورخ ۱۳۸۱/۱۱/۱۶ ریاست جمهوری

ماده ۱- از ابتدای سال ۱۳۸۲ برقراری و دریافت هرگونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از ملی و محلی از تولیدکنندگان کالاها، ارائه‌دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون صورت می‌پذیرد و کلیه قوانین و مقررات مربوط به برقراری، اختیاری یا اجازه برقراری و دریافت وجوه که توسط هیأت وزیران، مجامع، شوراها و سایر مراجع، وزار تخانه‌ها، سازمانها، موسسات و شرکتهای دولتی از جمله آن دسته از دستگاههای اجرایی که شمول قوانین بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است، همچنین موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی صورت می‌پذیرد به استثناء «قانون مالیات‌های مستقیم مصوب

۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی آن، قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷، قانون مقررات تردد وسایل نقلیه خارجی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۲، عوارض آزاد راهها، عوارض موضوع ماده (۱۲) قانون حمل و نقل و عبور کالا های خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۲ و عوارض موضوع بند (ب) ماده (۴۶)، بند (ب) ماده (۱۳۰) و بندهای (الف) و (ب) ماده (۱۳۲) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ لغو می‌گردد.

تبصره ۱- هزینه، کارمزد و سایر وجوهی که از درخواست‌کننده در ازاء ارائه مستقیم خدمات خاص و یا فروش کالا که طبق قوانین و مقررات مربوطه دریافت می‌شود و همچنین خسارات و جرائمی که به موجب قوانین و یا اختیارات قانونی لغو نشده دریافت می‌گردد، از شمول این ماده مستثنی می‌باشند.

تبصره ۲- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون، بند (ج) ماده (۱۹)، ماده (۱۴۵)، ماده (۱۶۸) و بند (ب) ماده (۱۷۵) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹ لغو گردیده و در بند (ب) ماده (۱۹) آن قانون عبارت چهل و هشت درصد (۴۸٪) به پنجاه درصد (۵۰٪) اصلاح می‌شود.

ماده ۲- حقوق گمرکی، مالیات، حق ثبت سفارش کالا، انواع عوارض و سایر وجوه دریافتی از کالاهای وارداتی تجمیع گردیده و معادل چهار درصد (۴٪) ارزش گمرکی کالاها تعیین می‌شود. به مجموع این دریافتی و سود بازرگانی که طبق قوانین مربوطه توسط هیأت وزیران تعیین می‌شود حقوق ورودی اطلاق می‌گردد.

تبصره ۱- نرخ حقوق ورودی علاوه بر رعایت سایر قوانین و مقررات می‌بایست به نحوی تعیین گردد که:

الف - در راستای حمایت موثر از اشتغال و کالای تولید یا ساخت داخل در برابر کالای وارداتی باشد.

ب - دربرگیرنده نرخ ترجیحی و تبعیض آمیز بین واردکنندگان دولتی با بخش‌های خصوصی، تعاونی و غیردولتی نباشد.

ج - نرخ حقوق ورودی قطعات، لوازم و موادی که برای مصرف در فرآوری یا ساخت یا مونتاژ یا بسته‌بندی اشیاء یا مواد یا دستگاهها وارد می‌گردند از نرخ حقوق ورودی محصول فرآوری شده یا شیء یا ماده یا دستگاه آماده پایین تر باشد.

تبصره ۲- حق ثبت سفارش پرداختی کالاهایی که تا پایان سال ۱۳۸۱ اظهار و ترخیص نشده‌اند به عنوان علی‌الحساب حقوق ورودی محسوب می‌شود.

تبصره ۳- معادل دوازده در هزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی که حقوق ورودی آنها وصول می‌شود از محل اعتباراتی که همه ساله در قوانین بودجه سنواتی کل کشور منظور می‌شود در اختیار وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها) قرار می‌گیرد تا به نسبت هفتاد درصد (۷۰٪) میان شهرداری‌ها و سی درصد (۳۰٪) میان دهیاری‌های سراسر کشور به عنوان کمک پرداخت و به هزینه قطعی منظور شود. تبصره ۴- کلیه قوانین و مقررات مربوط به معافیت‌های گمرکی به استثنای معافیت‌های موضوع ماده (۶) و بندهای (۱)، (۲)، (۴) تا (۹)، (۱۲) تا (۱۹) ماده (۳۷) قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۵۰/۳/۱۷ و معافیت گمرکی لوازم امدادی اهدایی به جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران و اقلام عمده صرفاً دفاعی کشور لغو می‌گردد. این اقلام دفاعی به پیشنهاد مشترک وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و با تصویب هیأت وزیران تعیین می‌گردد.

ماده ۳- مالیات و عوارض دریافتی از کالاها به شرح زیر تعیین می‌گردد:

الف - انواع نوشابه‌های گازدار ساخت داخل (به استثناء نوشابه‌های حاصل از فرآورده‌های لبنی و کنسانتره انواع میوه و آب معدنی) که با وسایل ماشینی تهیه می‌شوند و همچنین شربت‌های غلیظ تولیدی مورد استفاده در دستگاه‌های نوشابه‌سازی کوچک (دستگاه پست میکس) که به منظور تهیه نوشابه به بازار عرضه می‌گردد پانزده درصد (۱۵٪) بهای فروش کارخانه [دوازده درصد (۱۲٪) مالیات و سه درصد (۳٪) عوارض] .

ب - سیگار تولید داخل پانزده درصد (۱۵٪) بهای فروش کارخانه [دوازده درصد (۱۲٪) مالیات و سه درصد (۳٪) عوارض]

ج - بنزین بیست درصد (۲۰٪) قیمت مصوب فروش [ده درصد (۱۰٪) مالیات و ده درصد (۱۰٪) عوارض]

د - نفت سفید و نفت گاز ده درصد (۱۰٪) و نفت کوره پنج درصد (۵٪) قیمت مصوب فروش (به عنوان عوارض)

ه- سایر کالاهای تولیدی (به استثنای محصولات بخش کشاورزی) که امکان استفاده از آنها به عنوان محصول نهایی وجود دارد مطابق فهرستی که به پیشنهاد کار گروهی مرکب از وزیر امور اقتصادی و دارایی (رییس)، وزرای بازرگانی، صنایع و معادن و کشور

و رییس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای سال بعد به تصویب هیأت وزیران می‌رسد سه درصد (۳٪) قیمت فروش [دو درصد (۲٪) مالیات و یک درصد (۱٪) عوارض]، آن دسته از محصولات صنایع آلوده کننده محیط زیست به تشخیص و اعلام (تا پانزدهم اسفند ماه هر سال برای اجرا در سال بعد) سازمان حفاظت محیط زیست که در فهرست فوق قرار نمی‌گیرند یک درصد (۱٪) قیمت فروش (به عنوان عوارض).

تبصره ۱- مالیات و عوارض بندهای (ج) و (د) علاوه بر قیمت مصوب فروش محصولات مربوطه که به موجب قوانین تعیین می‌شود در قیمت فروش نهایی محاسبه و منظور می‌شود.

تبصره ۲- مالیات و عوارض بندهای (الف) و (ه) این ماده در خصوص کالاهای صادراتی طبق قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران معاف و در خصوص آن دسته از کالاهایی که توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی غیر از تولیدکننده نهایی کالا صادر می‌شوند مطابق رسیدهای معتبر واریزی مربوطه، حسب مورد از محل درآمد مالیاتی مربوط و عوارض وصولی قابل اختصاص به وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها) قابل استرداد می‌باشد. نحوه استرداد به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

ماده ۴- مالیات و عوارض دریافتی از برخی خدمات به شرح زیر تعیین می‌گردد:

الف - خدمات مخابراتی از قبیل آبونمان تلفن‌های ثابت و همراه، کارکرد مکالمات داخلی و خارجی، خدمات بین‌المللی، کارت‌های اعتباری معادل شش درصد (۶٪) قیمت خدمات [پنج درصد (۵٪) مالیات و یک درصد (۱٪) عوارض]

ب - واگذاری خطوط تلفن همراه معادل بیست درصد (۲۰٪) قیمت واگذاری (به عنوان مالیات).

ج - برق و گاز مصرفی مشترکین (به استثناء مصارف صنعتی، معدنی و کشاورزی) و همچنین آب مصرفی مشترکین در حوزه استحفاظی شهرها سه درصد (۳٪) بهای مصرفی آنها (به عنوان عوارض)

د - خدمات هتل، متل، مهمانسرا، هتل آپارتمان، مهمان پذیر، مسافرخانه، تالارها و باشگاهها دو درصد (۲٪) هزینه (به عنوان عوارض)

هـ - حمل و نقل برون شهری مسافر در داخل کشور با وسایل زمینی، ریلی، دریایی و هوایی پنج درصد (۵٪) بهای بلیط (به عنوان عوارض).

و - عوارض سالیانه انواع خودروهای سواری و وانت دوکابین اعم از تولید داخل یا وارداتی حسب مورد معادل یک در هزار قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا یک در هزار مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها.

ز - شماره‌گذاری انواع خودروهای سواری و وانت دو کابین اعم از تولید داخل و یا وارداتی به استثناء خودروهای سواری عمومی درون شهری یا برون شهری حسب مورد سه درصد (۳٪) قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا سه درصد (۳٪) مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها [دو درصد (۲٪) مالیات و یک درصد (۱٪) عوارض]

ح - مالیات نقل و انتقال انواع خودرو به استثناء ماشین‌آلات راهسازی، معدنی، کشاورزی، شناورها، موتورسیکلت و سه چرخه موتوری اعم از تولید داخل یا وارداتی، حسب مورد معادل یک درصد (۱٪) قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا یک درصد (۱٪) مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها. مبنای محاسبه این مالیات، به ازای سپری شدن یک سال از عمر خودرو (و حداکثر تا پنج سال) به میزان ده درصد (۱۰٪) [و حداکثر تا پنجاه درصد (۵۰٪)] تقلیل می‌یابد.

ط - به پیشنهاد کارگروهی متشکل از وزیر امور اقتصادی و دارایی (رییس)، وزیر بازرگانی، وزیر ذی‌ربط و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران، وجوهی بابت صدور، تمدید و یا اصلاح انواع کارتها و مجوزهای مربوط به فعالیت موضوع مواد (۲۴)، (۲۶) و (۴۷) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ و ماده (۸۰) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ از متقاضیان دریافت و به حساب درآمد عمومی (نزد خزانه‌داری کل کشور) واریز می‌گردد.

ی - به دولت اجازه داده می‌شود بابت خروج مسافر از مرزهای هوایی برای نوبت اول در هر سال یکصد هزار (۱۰۰۰۰۰) ریال و برای نوبت‌های بعدی در همان سال مبلغ یکصد و پنجاه (۱۵۰۰۰۰) ریال و از مرزهای دریایی و زمینی مبلغ سی هزار (۳۰۰۰۰) ریال از مسافران دریافت و به حساب درآمد عمومی (نزد خزانه‌داری کل کشور) واریز نماید. تغییرات این مبالغ هر سه

سال یک بار با توجه به نرخ تورم با تصویب هیأت وزیران تعیین می‌گردد.

تبصره ۱- قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی انواع خودروها که مبنای محاسبه مالیات و عوارض بندهای (و)، (ز) و (ح) این ماده قرار می‌گیرند، همه ساله براساس آخرین مدل توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجرا در سال بعد اعلام خواهد شد. این مهلت زمانی برای انواع خودروهایی که بعد از تاریخ مزبور تولید آنها شروع می‌شود لازم‌الرعايه نمی‌باشد. همچنین قیمت فروش یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی خودروهایی که تولید آنها متوقف می‌شود توسط وزارت یاد شده و متناسب با آخرین مدل ساخته شده تعیین می‌گردد.

تبصره ۲- تنظیم سند وثیقه، وکالت خرید و خروج موقت برای خودرو، مشمول مالیات نقل و انتقال موضوع بند (ح) این ماده نمی‌باشد. دفاتر اسناد رسمی مکلفند قبل از تنظیم سند مربوط به انواع خودرو رسید و یا گواهی پرداخت عوارض موضوع بند (و) این ماده و همچنین رسید پرداخت مالیات موضوع بند (ح) این ماده را از فروشنده اخذ نموده و ضمن درج شماره فیش بانکی و تاریخ و مبلغ و نام بانک دریافت‌کننده مالیات و نیز فیش بانکی و یا گواهی پرداخت عوارض موضوع بند (و) و همچنین نوع و مشخصات خودرو در سند تنظیمی، فهرست کامل نقل و انتقالات خودروها را هر پانزده روز یکبار به ادارات مالیاتی ذی‌ربط ارسال نمایند. در صورت تخلف از این حکم علاوه بر پرداخت مالیات و عوارض متعلقه و جریمه موضوع این قانون مشمول جریمه‌ای معادل پنجاه درصد (۵۰٪) مالیات و عوارض متعلقه خواهد بود. فسخ و اقاله معامله خودرو تا سه ماه بعد از معامله مشمول مالیات، نقل و انتقال مجدد نخواهد شد و تنها در صورتی که پس از پرداخت مالیات معامله انجام نشود، مالیات وصول شده طبق قوانین و مقررات مالیات مستقیم مسترد می‌گردد.

تبصره ۳- اولین انتقال خودرو از کارخانجات سازنده و یا مونتاژکننده داخلی و یا واردکنندگان (نمایندگی‌های رسمی شرکتهای سازنده خودروهای خارجی) به خریداران، مشمول پرداخت مالیات نقل و انتقال موضوع بند (ح) این ماده نخواهد بود.

ماده ۵- برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و کالاهای تولیدی و همچنین آن دسته از خدمات که در ماده (۴) این قانون، تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است،

همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکتها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و موسسات اعتباری غیربانکی مجاز توسط شوراها و اسلامی و سایر مراجع ممنوع می باشد.

تبصره ۱- وضع عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی، می بایستی حداکثر تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام عمومی گردد.

تبصره ۲- عبارت «پنج در هزار» مندرج در ماده (۲) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷/۹/۷ به عبارت «یک درصد (۱٪)» اصلاح می شود.

تبصره ۳- قوانین و مقررات مربوط به اعطای تخفیف یا معافیت از پرداخت عوارض یا وجوه به شهرداریها ملغی می گردد.

تبصره ۴- وزارت کشور موظف است برحسب اجرای این ماده در سراسر کشور نظارت نماید.

ماده ۶-

الف - مالیاتهای موضوع مواد (۳) و (۴) این قانون به حساب یا حسابهای درآمد عمومی مربوط که توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی (خزانه داری کل کشور) تعیین و از طریق سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، واریز می گردد.

ب - عوارض موضوع بندهای (الف) و (هـ) ماده (۳) و عوارض موضوع بندهای (الف)، (ج)، (د)، (هـ) و (و) ماده (۴) این قانون در مورد واحدهای تولیدی، خدماتی و مشترکین واقع در داخل حریم شهرها به حسابی که توسط شهرداری محل تولید یا فعالیت اعلام می شود واریز می گردد.

ج - عوارض مشروحه بند (ب) این ماده در مورد واحدهای تولیدی، خدماتی و مشترکین واقع در خارج حریم شهرها به حساب تمرکز وجوه به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها) واریز می شود تا بیهیچن دهیاریهای همان شهرستان توزیع شود.

د - عوارض موضوع بندهای (ب)، (ج) و (د) ماده ۳ و عوارض موضوع بند (ز) ماده ۴ این قانون به حساب تمرکز وجوه به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها) واریز می شود تا به نسبت پانزده درصد (۱۵٪) کلان شهرها (شهرهای بالای یک میلیون نفر جمعیت) و شصت و پنج درصد (۶۵٪) سایر شهرها و بیست درصد (۲۰٪) دهیاریها تحت نظر کار گروهی متشکل از نمایندگان

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان شهرداریها توزیع گردد.

تبصره ۱- حساب تمرکز وجوه قید شده در بندهای (ج) و (د) این ماده توسط خزانه داری کل کشور به نام وزارت کشور (سازمان شهرداریها) افتتاح می شود. وجوه واریزی به این حساب مطابق آیین نامه اجرایی که به پیشنهاد مشترک وزارت کشور و شورای عالی استانها به تصویب هیأت وزیران می رسد بین شهرداریها و دهیاریها ممنوع می باشد. سازمان شهرداریها موظف است گزارش عملکرد وجوه دریافتی را هر سه ماه یکبار به شورای عالی استانها ارائه نماید.

تبصره ۲- تولیدکنندگان کالاهای موضوع ماده (۳) و همچنین ارائه دهندگان خدمات موضوع ماده (۴) این قانون مکلفند مالیات و عوارض موضوعه را در مبادی تولید یا ارائه خدمات با درج در سند فروش از خریداران کالا یا خدمات اخذ و تا پایان دو ماه بعد به حسابهای بانکی تعیین شده واریز نمایند. اشخاص یاد شده موظفند مدارک و اطلاعات مورد نیاز را طبق فرمهایی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور تعیین و اعلام می گردد به واحدهای اجرایی سازمان یاد شده و نسخه ای از واریزی عوارض مربوط به شهرداری محل را به همان شهرداری ارائه دهند. شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی مالیات و عوارض مربوط به بندهای (ج) و (د) ماده (۳) را در محل های عرضه محصولات محاسبه و از خریداران دریافت و مطابق این تبصره عمل خواهد نمود.

تبصره ۳ - وجوه دریافتی موضوع مواد (۳) و (۴) این قانون که توسط سازمان امور مالیاتی کشور وصول می گردد مشمول احکام ماده (۲۱۱) به بعد فصل نهم باب چهارم قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی است. پرداخت مالیات و عوارض پس از موعد مقرر موجب تعلق جریمه ای معادل دو و نیم درصد (۲/۵٪) به ازاء هر ماه تاخیر خواهد بود. این جریمه قابل بخشودگی نیست.

تبصره ۴- مطالبات سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولید کنندگان از اشخاص حقیقی یا حقوقی بابت مابه التفاوتهایی که تا پایان سال ۱۳۸۱ ایجاد شده باشد با همکاری سازمان امور مالیاتی کشور و طبق مقررات اجرایی قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی آن قابل وصول خواهد بود.

ماده ۷- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور موظف است متناسب با درآمد پیش بینی شده دولت ناشی از اجرای این قانون، اعتبارات

حذف شده در دستگاہها را در لوائح سنواتی بودجه و در اعتبارات مربوط به همان دستگاہ منظور نماید.

ماده ۸- در مواردی از این قانون که محاسبه مالیات، عوارض و سایر وجوه تعیین شده به ارقامی دارای کسر یکصد ریال منجر شود، یکصد ریال قابل احتساب خواهد بود.

ماده ۹- آیین نامه اجرایی این قانون ظرف سه ماه از تاریخ تصویب به پیشنهاد مشترک وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی، بازرگانی، کشور و صنایع و معادن و اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۱۰- کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر با این قانون لغو می گردد.

قانون فوق مشتمل بر ده ماده و نوزده تبصره در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیست و دوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۵ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

۱۰- تصویب نامه شماره ۹۷۴۳/ت/۲۸۵۸۵-ه مورخ

۱۳۸۲/۲/۳۰ هیأت وزیران در خصوص آیین نامه

اجرائی بند «د» تبصره ۱۹ قانون بودجه سال ۱۳۸۲

کل کشور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۲/۲/۲۱ بنا به پیشنهاد شماره ۶۱/۹۴۰/۴۰۹۹ مورخ ۱۳۸۲/۲/۶ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد بند «د» تبصره (۱۹) قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور، آیین نامه اجرایی بند یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

«آیین نامه اجرایی بند «د» تبصره (۱۹) قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور»

ماده ۱- در این آیین نامه، اصطلاحات زیر در معانی مربوط به کار می روند:

۱- وزارتخانه ها، موسسات و شرکت های دولتی: دستگاہهای موضوع مواد (۲)، (۳) و (۴) قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶- (به استثنای بانک های دولتی).

۲- طرح های تملک دارایی های سرمایه ای: کلیه طرح های مذکور در قسمت ذیل ماده (۷۷) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰.

۳- منابع داخلی: منابع داخلی شرکتهای دولتی.

۴- تامین کننده منابع ملی: کلیه اشخاص حقیقی و یا حقوقی اعم از پیمانکار، سازنده طرح، اشخاص حقوقی ایرانی، بانکها و موسسات مالی اعتباری غیردولتی که براساس قرارداد و یا قراردادهای منعقد شده برای پروژه طرح های در دست اجرا اقدامات لازم نظیر منابع مالی مورد نیاز با مشارکت بخش غیردولتی، انعقاد قرارداد با پیمانکاران ذی صلاح و افتتاح اعتباراسنادی ریالی نزد یکی از بانکهای داخلی را انجام می دهد.

۵- پیمانکار: شخص حقیقی و حقوقی که در چهارچوب مقررات قانونی مربوط به مفاد قرارداد منعقد شده و شرایط عمومی پیمان انتخاب شده و اجرای عملیات تمام یا قسمتی از پروژه های دارایی های سرمایه ای ملی را به عهده دارد.

۶- اعتبار اسنادی ریالی: اعتبار اسنادی داخلی ریالی که توسط وزارتخانه ها، موسسات دولتی و شرکتهای دولتی برای پرداخت مبالغ مربوط به قراردادهای پروژه به نفع پیمانکار طرف قرارداد حسب ضوابط مربوط نزد شبکه بانکی کشور افتتاح و پرداخت های پروژه براساس آن صورت می گیرد.

۷- هزینه های مربوط به اعتبار اسنادی ریالی: کلیه هزینه های افتتاح اعتبار اسنادی و هزینه های مالی از قبیل اصل تسهیلات سود و خسارات و جرایم تاخیر که براساس قرارداد منعقد شده با بانک عامل قابل تادیه می باشد.

۸- بانک عامل: بانکی که از سوی وزارت امور اقتصادی و دارایی تعیین می شود و خدمات مربوط به پرداخت پروژه را براساس مقررات مربوط انجام می دهد.

۹- دستگاہ متقاضی و دستگاہ اجرایی: وزارتخانه ها، موسسات دولتی و شرکتهای دولتی مشمول این آیین نامه.

کشور مبنی بر پیش‌بینی اعتبار لازم در بودجه سالهای مربوط مجاز می‌باشد.

ماده ۸ - افتتاح حساب اعتبار اسنادی ریالی برای اجرای پروژه‌های مورد نظر این آیین‌نامه باید به تایید بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذی‌ربط برسد.

ماده ۹ - دستگاه متقاضی مکلف است به منظور اخذ تضمین موضوع این آیین‌نامه یک نسخه از قرارداد و سایر مدارک مورد نیاز را به سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ارائه نماید.

ماده ۱۰ - متعهد اصلی بازپرداخت مطالبات بانک از این بابت دستگاه اجرایی ذی‌ربط خواهد بود و تعهد تضمین سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور رافع مسئولیت دستگاه متقاضی در بازپرداخت مطالبات بانک عامل نیست.

ماده ۱۱ - دستگاه متقاضی موظف است اعتبارات لازم جهت مبالغ تعهد شده بابت اعتبارات اسنادی ریالی افتتاح شده موضوع این آیین‌نامه را در بودجه پیشنهادی سال مربوط پیش‌بینی نماید، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مکلف است ضمن منظور نمودن اعتبارات مذکور در لایحه بودجه کل کشور، پس از تصویب و ابلاغ قانون بودجه کل کشور اعتبارات مصوب مربوط به مبالغ تعهد شده فوق را به طور مشخص به دستگاه مربوط و به بانک عامل اعلام نماید و دستگاه مربوط نیز ملزم خواهد بود وجوه تخصیص یافته از محل اعتبارات مذکور را صرفاً جهت پرداخت تعهدات مربوط و حداکثر تا پایان تیر ماه سال سررسید تعهدات به بانک عامل طبق قرارداد منعقد شده پرداخت نماید.

ماده ۱۲ - تعهد و تضمین سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در مورد شرکتهای دولتی صرفاً مربوط به اعتبارات طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای آنها از محل منابع دولتی می‌باشد و در مورد طرحهای تملک دارایی‌های

ماده ۲ - طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای ملی (طرحهای عمرانی و ملی) و دستگاه اجرایی ذی‌ربط با توجه به قانون بودجه سالانه و همچنین منابع داخلی شرکتهای دولتی توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور اعلام می‌گردد.

ماده ۳ - بازپرداخت مبالغ و هزینه‌های مربوط به اعتبار اسنادی ریالی طرحهای مذکور توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور از طرف دولت تضمین و در بودجه کل کشور منظور می‌گردد و در مورد شرکتهای دولتی، مراجع ذی‌ربط مکلفند اعتبار لازم به منظور تضمین بازپرداخت مبالغ و هزینه‌های مذکور از طرف شرکت در بودجه شرکت منظور و به تصویب مراجع ذی‌ربط و تایید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور برسانند.

ماده ۴ - نحوه پرداخت تسهیلات به پیمانکار براساس قرارداد منعقد شده فیما بین و شرایط عمومی پیمان طی مراحل مربوط براساس شرایط مذکور در اعتبار اسنادی ریالی توسط رییس دستگاه اجرایی به بانک عامل اعلام خواهد شد.

ماده ۵ - مبالغ و هزینه‌های مربوط به اعتبار اسنادی ریالی موضوع این آیین‌نامه از محل تملک دارایی‌های سرمایه‌ای مربوط یا منابع داخلی شرکتهای دولتی ذی‌ربط قابل تامین و پرداخت خواهد بود.

ماده ۶ - وزارتخانه‌ها، موسسات دولتی و شرکتهای دولتی در صورتی می‌توانند نسبت به افتتاح اعتبار اسنادی ریالی در مورد پروژه‌های طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای ملی (طرح‌های عمرانی سال جاری و ملی) اقدام نمایند که معادل کل مبلغ آن و هزینه‌های متعلقه را تامین اعتبار کرده باشند.

ماده ۷ - افتتاح اعتبار اسنادی ریالی در مورد پروژه‌هایی که اجرای آنها تدریجاً و یا به طور یکجا در سالهای بعد انجام می‌گیرد، تنها با تضمین سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

سرمایه‌ای از محل منابع داخلی شرکتهای دولتی با پیش‌بینی اعتبار لازم در بودجه شرکت، در صورت تصویب مجمع عمومی شرکت و مبادله موافقتنامه با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مجاز است.

مجامع عمومی شرکتهای دولتی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مکلفند در این قبیل موارد منابع مورد نیاز برای بازپرداخت در سالهای سررسید را در بودجه شرکت مقدم بر سایر هزینه‌ها منظور نمایند.

ماده ۱۳- تعهد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور حداکثر تا سقف اعتبار سالهای طرحهای ذی‌ربط مندرج در آخرین پیوست طرحهای تملک‌داری‌های سرمایه‌ای ملی منضم به قانون بودجه کل کشور بدون الزام به رعایت سال خاتمه طرح یاد شده و تنها در چارچوب زمانبندی بازپرداخت تسهیلات مندرج در قرارداد مربوط خواهد بود.

ماده ۱۴- انتخاب و مشارکت با تامین‌کنندگان منابع مالی و پیمانکاری مربوط توسط وزارتخانه‌ها، موسسات و شرکتهای دولتی براساس مقررات مربوط انجام و دستگاه اجرایی ذی‌ربط مکلف است برای افتتاح اعتبار اسنادی ریالی یک نسخه از قرارداد منعقد را به بانک عامل ارائه نماید.

ماده ۱۵- بانک عامل باید شرایط اعتبار اسنادی ریالی را به نحوی تنظیم و ابلاغ نماید که کلیه پرداخت‌های اعتبار براساس صورت وضعیت ارائه شده توسط ذی‌نفع اعتبار و تایید شده توسط دستگاه اجرایی ذی‌ربط صورت گیرد.

تبصره ۱- تادیه پیش‌پرداخت توسط بانک عامل براساس شرایط مذکور در قرارداد و رعایت ضوابط مربوط به آیین‌نامه پیش‌پرداخت‌های طرحهای عمرانی مصوب صورت می‌گیرد. ذی‌نفع اعتبار اسنادی ریالی برای دریافت پیش‌پرداخت باید گواهی ذی‌حسابی دستگاه مربوط مبنی بر تایید شرایط مذکور را به بانک ارائه دهد.

تبصره ۲- کسورات قانونی متعلقه به هر پرداخت توسط ذی‌حسابی دستگاه اجرایی مربوط محاسبه و به بانک عامل اعلام می‌شود. بانکهای عامل موظفند متن اعتباراسنادی مربوط را به نحوی تنظیم نمایند که از هر پرداخت کسورات قانونی مورد اشاره را کسر و به حساب معرفی شده توسط ذی‌حسابی دستگاه اجرایی مربوط واریز نمایند.

تبصره ۳- روابط حقوقی بین بانک عامل و ذینفع اعتباراسنادی ریالی براساس مقررات بانکی و شرایط مذکور در متن اعتباراسنادی ریالی مربوط می‌باشد.

ماده ۱۶- پیش‌پرداخت و صورت وضعیت باید به تایید و امضای بالاترین مقام اجرایی دستگاه ذی‌ربط و ذی‌حسابی مربوط رسیده و جهت دریافت مبلغ یا مبالغ اعتبار اسنادی ریالی به بانک ارائه شود.

ماده ۱۷- پرداخت کلیه هزینه‌های مربوط به اعتباراسنادی ریالی براساس قراردادی خواهد بود که در چارچوب قانون عملیات بانکی بدون ربا - مصوب ۱۳۶۲- و آیین‌نامه‌های اجرایی آن بین دستگاه اجرایی ذی‌ربط و بانک عامل به امضاء خواهد رسید. ضمناً نرخ سود، خسارات و جرائم تاخیر متعلقه با نرخ سود بخش مربوط براساس مصوبات شورای پول و اعتبار محاسبه و ملاک عمل خواهد بود. تبصره - در صورت عدم پرداخت مبالغ مذکور توسط دستگاه اجرایی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور با درخواست بانک عامل نسبت به پرداخت مطالبات بانک عامل اقدام خواهد کرد.

۱۱- تصویب نامه شماره ۱۶۳۲۴/ت/۲۷۵۹۷هـ مورخ ۱۳۸۲/۳/۳۱ هیئت وزیران پیرامون آیین‌نامه اجرایی قیمت‌گذاری سهام دولت در شرکتها

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۱۲/۲۸ بنا به پیشنهاد شماره ۴۷۷۳۹ مورخ ۱۳۸۱/۸/۲۸ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، آیین‌نامه اجرایی قیمت‌گذاری سهام دولت در شرکتها جهت پرداخت دیون به صندوق‌های بازنشستگی و واگذاری به کارکنان برای اصلاح ساختار نیروی انسانی و بازرخردی آنان را به شرح زیر تصویب نمود:

«آیین نامه اجرایی قیمت گذاری سهام دولت در شرکت‌ها جهت پرداخت دیون به صندوق‌های بازنشستگی و واگذاری به کارکنان برای اصلاح ساختار نیروی انسانی و بازخریدی آن»

ماده ۱- قیمت گذاری سهام دولتی در شرکتها جهت پرداخت دیون به صندوق بازنشستگی، موضوع بند «ذ» تبصره (۵) قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور، طبق ضوابط تعیین شده در مصوبه‌های مربوط به خود خواهد بود.

ماده ۲- قیمت سهام شرکت‌هایی که در شرف عرضه در بورس اوراق بهادار باشد، طبق روش مورد عمل بورس اوراق بهادار (اولین حراج) تعیین خواهد شد. قیمت پایه حراج توسط دستگاه واگذارنده سهم براساس ضوابط مربوط در این آیین نامه تعیین و اعلام می گردد.

تبصره - سهامی که بیش از سه (۳) ماه از تاریخ آخرین معامله بر روی آن گذشته است و یا تغییر در حقوق صاحبان سهام آن اتفاق افتاده است، مشمول مفاد ماده یک (۱) این آیین نامه خواهد بود.

ماده ۳- قیمت سهام شرکت‌هایی که در زمان تصویب این آیین نامه در بورس اوراق بهادار عرضه شده و دارای قیمت تابلو می باشند، برابر آخرین قیمت سهام مذکور در تابلو بورس تعیین می گردد.

ماده ۴- قیمت سهام شرکت‌های سودده غیربورسی از حاصل تقسیم «سود خالص قبل از مالیات» بر «نرخ بازده سرمایه گذاری» و با توجه به عوامل موثر در تعدیل سود شرکت و همچنین تاثیر عوامل جانبی که قیمت سهام شرکت را تعدیل می نماید، به شرح مندرج در تبصره (۲) ذیل این ماده و ماده (۵) این آیین نامه تعیین می گردد. نرخ بازده سرمایه گذاری معادل نرخ موثر سود علی الحساب سپرده‌های سرمایه‌گذاری بلندمدت پنج ساله بانکی به اضافه پنج (۵) درصد تعیین می شود.

تبصره ۱- شرکت سودده در این آیین نامه به شرکتی اطلاق می شود که نتیجه عملیات آن در سه سال متوالی قبل از سال واگذاری به سود خالص قبل از مالیات منجر شده باشد.

تبصره ۲- مبنای تعیین سود خالص قبل از مالیات، میانگین سود سه سال آخر شرکت قبل از سال واگذاری و یا سود سال آخر قبل از واگذاری مشروط بر آنکه از میانگین سود خالص سه (۳) سال آخر بیشتر باشد و با توجه به عوامل موثر در تعدیل آن به شرح زیر خواهد بود:

۱- درآمد و هزینه‌های استثنایی و نیز درآمدهای حاصل از فروش دارایی‌های اسقاطی یا موجودی ناباب و مانند آن در محاسبه سود خالص قبل از مالیات منظور نمی شود.

۲- چنانچه متوسط تولید سالهایی که مبنای محاسبه سود خالص قبل از مالیات قرار گرفته است، کمتر از هفتاد (۷۰) درصد بالاترین تولید هر یک از سنوات پنج سال آخر شرکت باشد، جهت سالهای مزبور سود مربوط با احتساب هفتاد (۷۰) درصد بالاترین تولید هر یک از سنوات پنج سال گذشته تقویم می گردد.

تبصره ۳- سود و زیان حاصل از فعالیت شرکت در سال واگذاری مشروط بر آنکه تاریخ واگذاری از اول سال مالی شرکت بیش از شش ماه گذشته باشد، باید در محاسبه قیمت گذاری منظور و به ارزش کل سهام شرکت اضافه گردد.

ماده ۵- عوامل جانبی موضوع ماده (۴) این آیین نامه که باعث تعدیل قیمت سهام شرکت می شود، به شرح زیر است:

۱- در صورتی که سرمایه شرکت در سال واگذاری سهام یا سال ماقبل آن از محل آورده نقدی یا مطالبات سهامداران افزایش یافته باشد، صد (۱۰۰) درصد مبلغ افزایش سرمایه به ارزش کل شرکت افزوده می شود. همچنین مبالغ نگهداری شده در شرکت از محل سود سال قبل از واگذاری تحت هر عنوان به ارزش شرکت افزوده می شود.

۲- در مواردی که مالیات بر درآمد شرکت از طریق رسیدگی به دفتر و برگشت هزینه به حالت عادی تعیین گردیده ولی قطعی نشده است، مالیاتهای قطعی نشده مزبور به نسبت تفاوت میانگین مالیاتهای قطعی شده و محاسبه شده در آخرین سه سالی که مالیاتهای شرکت به حالت مذکور قطعی شده است، محاسبه و تفاوت بین مالیاتهای مزبور و ذخایر مربوط در قیمت سهام ملحوظ می شود.

۳- هفتاد (۷۰) درصد تفاوت بین قیمت دفتری و ارزش روز داراییهای منقول و غیرمنقول که برای عملیات شرکت ضروری نمی باشد، به قیمت سهام اضافه خواهد شد.

۴- قیمت تمام شده طرحهای توسعه و تکمیل طرحهای نیمه تمام یا آماده بهره‌برداری یا طرحهایی که کمتر از پنج سال از شروع بهره‌برداری آنها گذشته باشد، به شرح زیر محاسبه و تفاوت حاصل به قیمت سهام اضافه می شود:

الف - در خصوص هزینه‌های ارزی اعم از خرید ماشین‌آلات یا سایر هزینه‌های سرمایه‌ای، جمع هزینه‌های ارزی به قیمت روز ارز برای

سرمایه‌گذاری و یا قیمت‌دارایی‌های مزبور براساس نظر کارشناسی رسمی محاسبه خواهد شد.

– جدول مذکور در دفتر بررسی‌های مالی موجود می‌باشد.

ب – در خصوص هزینه‌های ریالی براساس شاخص عمده فروشی در بخش مربوط، اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا براساس نظر کارشناسی محاسبه خواهد شد. انتخاب کارشناس از بین افراد خیره یا کارشناسان رسمی دادگستری توسط دستگاه واگذارنده انجام می‌شود.

۲- جدول بازده ضریب وزنی معیارهای ارجاع کار در دفتر بررسی‌های مالی موجود می‌باشد.

ماده ۶- تفاوت بین قیمت دفتری و ارزش سهام و سرمایه‌گذاریهای انجام شده در سایر شرکتها بر حسب مورد به قیمت معامله شده در بورس یا ارزیابی آن به روش ارزیابی انجام شده در شرکت سرمایه‌گذاری مطابق این آیین‌نامه اضافه و یا از آن کسر شود. در مواردی که سود این قبیل سرمایه‌گذاریها در حسابها ثبت شده باشد، سود منظور شده بایستی از سود ناخالص قبل از مالیات کسر شود.

ماده ۷- قیمت سهام سایر شرکتها با توجه به شرایط خاص هر یک از آنها با اعمال یکی از شیوه‌های ذیل که توسط کار گروه موضوع بند (ذ) تبصره (۵) قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور مشخص می‌شود، تعیین می‌گردد:

۱- ارزش روز خالص دارایی‌های شرکت (قیمت روز دارایی‌ها پس از کسر کلیه بدهی‌ها)

۲- ارزش اسمی سهام

۳- ارزش ویژه دفتری (به شرط مثبت بودن)

۴- ارزش اسمی سهام حداکثر ده سال قبل از سال واگذاری با اعمال شاخص تورم عمده فروشی.

۵- ترکیبی از روش‌های یاد شده .

تبصره - در مواردی که تعیین ارزش پایه سهام شرکتها با استفاده از روشهای پنج گانه بالا منجر به تعیین ارزش سهام نگردد، استفاده از شیوه قیمت‌گذاری مندرج در بندهای (الف) و (ب) جزء (۴) ماده (۵) این آیین‌نامه مجاز می‌باشد.

ماده ۸- دستگاههای اجرایی ذی‌ربط مکلفند در قیمت‌گذاریهای سهام و داراییهای موضوع این آیین‌نامه منحصراً از حسابداران رسمی و موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و یا کارشناسان رسمی استفاده نمایند. در مورد واگذاری سهام و دارایی یاد شده به صندوق‌های بازنشستگی بایستی از خدمات کارشناسان رسمی مرضی‌الطرفین استفاده شود.